

APRIL - MEI 2023

Informatieblad

Onze Heer Jezus Christus is zó één met Zijn Moeder Maria, en zij heeft zó intens met Hem geleden, dat Hij na Zijn verrijzenis als Trooster toch wel allereerst aan haar verschenen moet zijn! Welk een vreugde voor Maria! En voor ons allen! Met mijn Confraters Pater Huysegems en Pater de Clercq wens ik u van deze paasvreugde, een **Zalig Pasen!** Jezus is ook zó één met Zijn Kerk. Als Trooster staat Hij telkens weer plots te midden van Zijn apostelen, en zegt: “Vrede zij u”! Hij heeft een unieke band met Zijn Kerk. Dat mag ons logisch de conclusie doen trekken dat zij enig is!

De H. Thomas van Aquino vergelijkt de Katholieke Kerk met de Ark van Noë: “Er is alleen de éne Kerk, waarin de mensen gered worden, zoals er ook buiten de ark van Noë niemand gered kon worden”. (*exp. symb. 9*) Jezus spreekt over “Mijn Kerk”. (*Mt. 16, 18*) Die is universeel, past voor iedereen en alle tijden, is de grootste en de meest aangevallen Kerk in de wereld. Zelfs hebben vijandige machten haar nu geïnfiltrerd om dit schip te doen kapseizen. “Maar de poorten van de hel zullen haar niet overweldigen.” (*ib.*)

Dat er maar één ware Kerk kan bestaan, blijkt reeds, wanneer wij zien naar Gods wezen en werken heel in het algemeen: eenheid, enigheid is de grondgedachte, die door alles heenloopt, zowel door de zichtbare schepping als door de gehele heilsgeschiedenis van de mensheid. De éne God scheidt één enkel, door dezelfde fysieke wetten bijeengehouden heelaal; plaatst aan het begin van mensengeschiedenis één enkel paar als de oorsprong van het natuurlijk en bovennatuurlijk leven, en vernieuwt het, door de schuld van de mens verloren, genadeplan in het besluit van de verlossing door één enkele Verlosser als oorsprong van nieuwe genade voor het menselijk geslacht.

En zou God op deze grondwet een uitzondering hebben gemaakt bij de afronding van Zijn goddelijk werk, in de stichting van de Kerk? Dat blijkt niet uit haar geschiedenis. Jezus heeft maar één waarheid op aarde gebracht, die Hij aan Zijn Kerk toevertrouwde. Om deze schat van de waarheid ongerept te bewaren, stichtte Hij een leraarsambt met gezag en vertrouwde ook dit toe aan Zijn Kerk. “Één Heer, één geloof, één Doopsel; één God en Vader van allen, die boven alles, door alles en in alles is.” (*Ef. 4, 5 v.*) Jezus stelde één enkel Doopsel in en bestemde het tot ingangspoort in deze ene Kerk. Hij kende geen ander Doopsel en dus ook geen andere Kerk. Haar gaf Hij de zending, Zijn sacramenten te bedienen, Zijn nalatenschap door de tijden heen te beheren. Dit blijkt uit haar geschiedenis, vanaf de keuze van de apostelen tot aan de instelling van het éne opperhoofd over Zijn Kerk. De H. Clemens van Alexandrië zegt: “De Kerk is maagd en moeder tevens, maagdelijk rein en ongerept en tegelijk liefhebbend als een moeder. Er bestaat maar één zo’n moeder-maagd: de Kerk”. (*paedag. 1,6,41,3*)

We zien in Zijn hogepriesterlijk gebed dat Jezus maar één zorg kent: dat Zijn Kerk één zal zijn en blijven, zoals Hij haar op het einde van Zijn leven op aarde achterliet. (*Jh. 17, 20 v.*) Deze zorg voor eenheid komt voort uit de geheel unieke verhouding, waarin Hij tot Zijn Kerk staat. Niet voor niets neemt de H. Paulus de band tussen Christus en Zijn Kerk als beeld voor het huwelijk tussen man en vrouw. (*Ef. 5*) De Kerk is de bruid van Christus!

Paulus was niet de eerste, die dit heilige en tedere beeld heeft gebruikt. Het Hooglied heeft reeds in het Oude Testament het verbond van God met de toekomstige Kerk onder hetzelfde beeld bezongen, in een taal vol gloed en kleur zoals dit alleen aan een hoge en sterke liefde eigen is. (*Praed. Verb., bd. 4*) Wat is echter het innerlijke wezen van alle grote, ware liefde? Het is de uitsluitendheid van de liefde, een uitsluitendheid, die elke gedachte van een delen reeds als verraad aan haar wezen beschouwt. “Mijn duifje, mijn schoonste is éniq! Zij was al enig voor haar moeder, de lieveling van haar, die haar baarde.” (*Hoogl. 6, 8-9*) Wat hier onder de doorzichtige sluier van het beeld van een bruid gezegd is, dat leefde in de verhevenste zin in het Hart van de Verlosser: liefde voor de door Hem uitverkoren, door Hem voor de prijs van Zijn bloed gekochte Kerk, zoals men zich deze in het geheel niet inniger en daarom uitsluitender kan denken. Jezus heeft maar één Kerk gekend, maar één liefgehad, maar één in Zijn Hart gedragen, toen dit Hart voor Zijn Kerk in de dood brak. Waarlijk: “sterk als de dood is de liefde, ... en stromen verzwelgen haar niet”. (*Hoogl. 8, 6 v.*) Het is de éne Kerk, waaraan Hij Zijn gehele levenswerk als erfenis van Zijn liefde naliet, de enige Kerk, die deze erfenis met de waarachtige wederliefde van een bruid door de eeuwen heen als haar dierbaarste erfdeel heeft bewaard. Het is de ene, heilige, katholieke en apostolische Kerk, die in een onveranderlijke wederliefde voor haar goddelijke Bruidegom heden in haar traditie nog zó voor ons staat, zoals Christus haar heeft gewild en geschapen.

De H. Augustinus zegt: “Alle dwaalleren zijn van de Kerk uitgegaan als onnutte loten, die men van de wijnstok afsnijdt; zij echter blijft staan op haar wortels, in haar liefde”. (*de symb. 1, 6, 14*) Zo velen hebben het erfdeel van Christus verkwist, ook nu gebeurt het weer door de aanhangers van het modernisme in de Kerk. Maar zoals Mgr. Athanasius Schneider het treffend heeft gezegd: “De Katholieke Kerk is groter dan het Tweede Vaticaans Concilie, de Kerk is groter dan Paus Franciscus”. **De Kerk leeft in haar traditie!**

De Kerk zelf heeft het erfdeel de eeuwen door behoed, en als het moest, met de prijs van het bloed van haar edelste kinderen! Zijn wij haar geest waardig in de heilige uitsluitendheid van onze waarachtige liefde!

Pater Carlo de Beer

De Priesterbroederschap St. Pius X, een werk van de Kerk in dienst van de waarheid

BRON: FSSPX.NEWS

“We moeten niet verbaasd zijn dat we niet met Rome kunnen opschieten. Het zal onmogelijk zijn zolang Rome niet terugkeert tot het geloof in het Koningschap van Onze Heer Jezus Christus, zolang zij de indruk wekt dat alle godsdiensten goed zijn. Wij botsen op één punt van het katholieke geloof, zoals Kardinaal Bea en Kardinaal Ottaviani botsten, en zoals alle pausen botsten met het liberalisme.”

Aartsbisschop Mgr. Marcel Lefebvre, conferentie in Sierre (Zwitserland) op 27 november 1988, geciteerd in *L’Eglise infiltrée par le modernisme, Fideliter*, 1993, blz. 70-71.

“Het probleem blijft bestaan, zolang de Priesterbroederschap St. Pius X zich niet houdt aan de leerstellige verklaring die door Paus Franciscus is goedgekeurd en door de Congregatie voor de Geloofsleer is gepresenteerd.”¹ Deze woorden van Aartsbisschop Mgr. Guido Pozzo² citerend, zullen wij in dit artikel opmerken dat “het probleem dus inderdaad in de eerste plaats een leerstellig probleem is” en dat “in de ogen van Rome zelf de canonieke erkenning afhangt van de oplossing van dit probleem”.

Van de kant van Rome is deze constatering niet nieuw. Al in de eerste helft van 2017 had Mgr. Pozzo duide-

lijk dezelfde mening verkondigd. “De verzoening,” zei hij, “zal plaatsvinden wanneer bisschop Fellay zich formeel aansluit bij de leerstellige verklaring die de Heilige Stoel hem heeft voorgelegd. Dit is ook de noodzakelijke voorwaarde om over te gaan tot de institutionele regularisatie, met de oprichting van een persoonlijke prelatuur”³. Deze verklaringen, die over het geheel genomen geautoriseerd zijn, bieden de gelegenheid om precies aan te tonen waar het fundamentele probleem ligt tussen de Heilige Stoel en de bisschoppen en priesters van de Priesterbroederschap St. Pius X. De verklaring is eenvoudig: het huidige Rome wijkt af van het Rome van alle tijden, en deze afwijking heeft te maken met de manier waarop de door God geopenbaarde leer wordt begrepen en gepresenteerd. Dit probleem kan dus geenszins verklaard worden door de houding van Mgr. Lefebvre en de Priesterbroederschap St. Pius X ten opzichte van het huidige Rome. Laten we het duidelijk zeggen, op gevaar af de verbazing of het onbegrip van velen in de H. Kerk van God te provoceren: wat een probleem vormt, is niet de Priesterbroederschap, maar het huidige Rome, het Rome “van neo-protestantse en neo-modernistische tendensen”, zoals Mgr. Lefebvre graag zei in enigszins ingewikkelde bewoordingen. Het probleem van vandaag is het Rome van vandaag, omdat in Rome de huidige leden van de hiërarchie, de paus en de bisschoppen, deze nieuwe protestantse en modernistische tendens hebben overgenomen, en zich daarmee hebben losgemaakt van het eeuwige Rome. En dit gebeurde met het Tweede Vaticaanse Concilie.

In de ogen van velen die, ondanks hun aantal, niet tot de meest scherpzienden behoren, lijkt het probleem op het eerste gezicht te zijn dat de Priesterbroederschap geen reguliere situatie in de Kerk heeft. Om de exacte woorden van Mgr. Pozzo te citeren: het probleem zou zijn dat de priesters en bisschoppen van de Priesterbroederschap hun ambt “op ongeoorloofde en onwettige wijze” uitoefenen. Het probleem zou dus komen van de Priesterbroederschap en haar leden, de Priesterbroederschap voorop en niet het huidige Rome. Maar in werkelijkheid, zo geeft de secretaris van de Pauselijke Commissie Ecclesia Dei zelf toe, is deze vermeende illegitimiteit slechts een gevolg, en ligt het fundamentele probleem in het leerstellige verschil dat de Priesterbroederschap tegenover de huidige vertegenwoordigers van de hiërarchie plaatst, juist omdat laatstgenoemden beweren het Tweede Vaticaanse Concilie aan te hangen. Dit verschil is dus de oorzaak, en de vermeende illegitimiteit slechts één van de mogelijke gevolgen ervan. En wat dit verschil betreft, het probleem komt van het huidige Rome. De situatie van de Priesterbroederschap is slechts het gevolg daarvan. Als de Priesterbroederschap mogelijk en schijnbaar een probleem kan vormen in kerkelijk opzicht, dan is dat in de eerste plaats omdat het huidige Rome in leerstellig opzicht een probleem vormt. Want het gevolg vloeit voort uit de oorzaak. Aangezien de Kerk een bovennatuurlijke maatschappij is, is de eenheid van het geloof noodzakelijkerwijs het beginsel en de grondslag van de eenheid van bestuur⁴ en daarom veroorzaakt elke afwijking op het eerste niveau een afwijking op

het tweede niveau. De veronderstelde canonieke onregelmatigheid is het gevolg van het leerstellig verschil.

Zoals voor alle gevolgen moet ook deze worden beoordeeld in het licht van zijn oorzaak. Dit is een absoluut noodzakelijk beginsel dat geen enkele uitzondering toelaat, want het is een metafysisch beginsel. Als we willen begrijpen, waarom in de ogen van het huidige Rome de Priesterbroederschap zich nog steeds bevindt in wat zij een “onwettige” situatie noemt, moeten we eerst begrijpen, waarom dit huidige Rome zelf een breuk vormt met het Rome van alle tijden. Deze breuk is van leerstellige aard. En het fundamentele probleem, waarvan de vermeende illegitimiteit van de Priesterbroederschap slechts een gevolg is op canonic of kerkelijk niveau, is de aanvaarding door het huidige Rome van de hervormingen van Vaticanum II op leerstellig niveau. Het probleem is niet dat de Priesterbroederschap het concilie weigert, want om katholiek en in de Kerk te blijven, kan men niet anders dan een dergelijk concilie weigeren. Het probleem is dat het huidige Rome het aanvaardt, zonder acht te slaan op haar hele tweeduizend jaar oude traditie. Als we (met de nodige voorzichtigheid) onze toevlucht zouden moeten nemen tot de taal van een metafoor, zouden we zeggen dat de Priesterbroederschap in goede gezondheid verkeert, en het Rome van vandaag ziek is. En wanneer een zieke zijn eigen ziekte ontkent, beschuldigt hij bijna onvermijdelijk degenen die in goede gezondheid verkeren, ziek te zijn. Maar laten we verder gaan.

Het probleem is dus niet aan de kant van de Priesterbroederschap, wat we vandaag de dag een probleem van “kerkelijkheid” zouden kunnen noemen. De Priesterbroederschap is en blijft een werk van de Kerk, een genootschap dat volledig deel uitmaakt van de Kerk, zo volledig en compleet dat het zelfs een van de gezondste delen van de Kerk vertegenwoordigt. Inderdaad, de Priesterbroederschap wordt gedefinieerd door een doel en dit doel is (Statuten, II, 1) “het priesterschap” en dus (Statuten III, 1) de werken van priesterlijke vorming, die “de moderne dwalingen, vooral het liberalisme en al zijn substituten, zorgvuldig zullen vermijden”. De houding van de Priesterbroederschap tegenover het Rome van vandaag volgt onmiddellijk uit dit principe: het katholieke priesterschap beschermen tegen de moderne dwalingen, en daarmee het geloof van de Kerk, dat het priesterschap tot taak heeft te prediken om de zielen te heiligen. Deze houding – of deze rol – van de Priesterbroederschap is absoluut essentieel, want in de H. Kerk vertegenwoordigt het priesterschap een beginsel dat niet eenvoudigweg onmisbaar is, maar primair. Het priesterschap is het principe zelf van de Kerk, want zonder het priesterschap zou de Kerk ophouden te zijn wat zij is. De aantasting van het eerste beginsel is het ergste wat er is, en de verdediging ervan is het meest noodzakelijke en dringende. Voor zover het huidige Rome besmet is met deze moderne dwalingen die het priesterschap en de Kerk corrumperen, is het de plicht van de Priesterbroederschap om ten opzichte van dit huidige Rome zodanig op te treden dat deze dwalingen worden ge-

neutraliseerd. Dit moet de diepgaande verklaring zijn van de hele geloofsstrijd die de Priesterbroederschap tot nu toe heeft gevoerd. En de hele houding van het huidige Rome (sinds het concilie) dat het optreden van de Priesterbroederschap onrechtmatig acht, is slechts de andere kant van deze strijd die de Priesterbroederschap voert, de kant van de mannen van de Kerk die momenteel de macht in Rome hebben. Wanneer het licht de schaduwen verdrijft, proberen de schaduwen het licht te verstikken, maar dat lukt nooit. Deze verdediging van het katholieke priesterschap, dat het eerste beginsel en het algemeen welzijn van de hele Kerk is, is een echt kerkelijk doel, wat de Priesterbroederschap tot een werk van de Kerk maakt. De kerkelijkheid van de Priesterbroederschap komt hieruit voort: zij komt voort uit de finis operis, het eigenlijke en specifieke doel van het door Mgr.

Lefebvre opgericht en in 1970 door Mgr. François Charrière als zodanig erkend genootschap. Vervolgens is deze kerkelijkheid op geen enkele wijze verminderd door de conciliaire autoriteiten, want dat kon niet. Het is eerder de kerkelijkheid van de leden van de hiërarchie die problematisch werd en nog steeds is na Vaticanum II, en het destructieve modernisme van de zittende autoriteiten.

De Priesterbroederschap mag dus niet als absoluut hoofddoel, dat wil zeggen als haar principe van handelen, streven naar een canonieke legitimiteit die zogenaamd een gebrek aan kerkelijkheid zou verhelpen.⁵ De kwestie van de kerkelijkheid van de Priesterbroederschap bestaat in werkelijkheid niet. Zij bestaat alleen in de hoofden van sommigen, die geen lid of gelovige zijn van de Priesterbroederschap in

de Kerk, en die te goeder trouw geloven dat de Priesterbroederschap “tegen de Paus” is of “schismatiek” of “niet in volle gemeenschap” of “niet in een legitieme situatie”. Om dit in de technische taal van de scholastieke logica uit te drukken, zouden we zeggen dat de vraag zich niet vanzelf maar toevallig voordoet. Sommigen maken de fout te geloven dat deze vraag in werkelijkheid en uit zichzelf opkomt; anderen maken de diametraal tegenovergestelde fout te geloven dat zij helemaal niet opkomt, zelfs niet in de gedachten van sommigen en toevallig. De oplossing is te zeggen dat de vraag zich niet in werkelijkheid of uit zichzelf voordoet, maar in de hoofden van sommigen en bij toeval. Dit betekent dat de Priesterbroederschap geen schuldcomplex hoeft te hebben, of te lijden of zich te verontschuldigen voor het feit dat ze niet in de Kerk is, (trouwens, “wie zich verontschuldigt, beschuldigt zichzelf”, zoals het Franse gezegde luidt); maar zij moet haar

goede recht laten gelden en bevestigen en tegelijkertijd de misstanden van de modernisten aan de kaak stellen; en ze moet dit op pastorale en voorzichtige wijze doen, rekening houdend met de zwakheid van de onwetenden, volgens het voorschrift van de apostel: “Wij, die sterk zijn, moeten de gevoeligheden van de zwakken ontzien, en niet onszelf zoeken”. (*Rom. 15, 1*)

De Priesterbroederschap is volkomen wettig en regulier, want zij is in de Kerk en van de Kerk, en dat is absoluut zeker en boven alle twijfel verheven. Vanuit het huidige Rome zou een canonieke legitimatie niets toevoegen aan de intrinsieke goedheid van de Priesterbroederschap. Het zou alleen een zekere extrinsieke goedheid kunnen toevoegen, in zoverre het een einde zou maken aan een valse en onrechtvaardige opvatting in de hoofden van velen, die ten nadele van de Priesterbroederschap in stand wordt gehouden. Dit moet belangrijk blijven, maar dit is een andere kwes-

tie, een secundaire kwestie in de ogen van de stichter van de Priesterbroederschap St. Pius X. “Wat ons in de eerste plaats interesseert,” zei hij altijd, “is de handhaving van het katholieke geloof. Dat is onze strijd. Dus de canonieke kwestie die puur uiterlijk en publiek is in de Kerk, is secundair. Wat belangrijk is, is dat wij in de Kerk blijven ... in de Kerk, dat wil zeggen in het katholieke geloof van alle tijden en in het ware priesterschap, en in de ware Mis, en in de ware sacramenten, in de catechismus van alle tijden, met de Bijbel van alle tijden. Dat is wat ons interesseert. Dat is wat de Kerk is. Publiekelijk erkend worden is secundair. Wij mogen dus niet zoeken naar wat secundair is en tegelijkertijd datgene verliezen wat primair is, wat het eerste doel is van onze strijd”.⁶ Het volle belang van deze vraag, wij herhalen het, mag niet worden vergeten, en “secundair” betekent niet “onbeduidend”; maar om een passend antwoord te krijgen, moet deze belangrijke vraag op zijn juiste plaats blijven, dat wil zeggen afhankelijk van het wezenlijke doel. En wat wij hier willen doen, is aantonen wat het absoluut eerste doel van de Priesterbroederschap is: het behoud van het katholieke priesterschap, met als noodzakelijk gevolg de neutralisatie van alle schadelijke dwalingen die vandaag de dag de oorzaak zijn van haar algemeen verval. Algemeen verval, want het is het verval van het eerste principe van de Kerk, haar hiërarchisch priesterschap. Deze dwalingen zijn op zichzelf ernstig, zoals alle dwalingen, omdat ze een ontkenning zijn van de goddelijke waarheid; maar ze zijn nog schadelijker om de ongehoorde reden dat ze ver-

spreid worden over de hele Kerk door de hiërarchie die voor deze dwalingen gewonnen is en er door gecorrumpereerd is. Met het Tweede Vaticaans Concilie geïntroduceerd in de gewone prediking van de mannen van de Kerk, hebben deze dwalingen een nieuwe manier van denken en leven doen ontstaan, die zich geleidelijk heeft verspreid onder alle leden van de Kerk. De uitdrukking “conciliaire Kerk” is bedoeld om deze nieuwe situatie uit te drukken als in een metaforische verkorting.⁷

Wij spreken nu over een “conciliaire Kerk” zoals wij tot nu toe over het “huidige Rome” hebben gesproken. Want wij kunnen voorlopig niet meer zonder onderscheid spreken van de Kerk en van Rome.⁸ De Kerk zoals God haar heeft gewild, is een bovennatuurlijke samenleving, dat wil zeggen de geordende gemeente van de gedoopte gelovigen die hetzelfde geloof belijden en dezelfde cultus beoefenen onder leiding van dezelfde hiërarchie. De bijzondere en complexe situatie waarin wij leven, is dat er binnen deze geordende gemeente nu een andere ongeordende gemeente is, die het katholieke geloof en de cultus in gevaar brengt en

daarbij gebruik maakt van de slechte invloed van de leden van de hiërarchie. Als we eenvoudigweg zouden spreken over de Kerk en Rome, zouden we te weinig zeggen; als we zouden spreken over twee Kerken of twee Romes, zouden we te veel zeggen. De Kerk is één en Rome is uniek, maar momenteel is er een algemene kanker in Rome en in de Kerk. Wij spreken over de conciliaire Kerk en het Rome van vandaag, en onderscheiden deze van de Katholieke Kerk en het Rome van alle tijden, als een manier om deze ongekende situatie uit te drukken, waarin de mensen van de Kerk van binnenuit werken om de Kerk te vernietigen, tegen haar eigen levende krachten in. Dat is het mysterie dat zich nu voordoet als dat van een “bezette Kerk” en dus ook van een “operatie voor het overleven van de Traditie”, waarbij de noodzaak en legitimiteit van het laatste voortkomt uit de realiteit van het eerste.

Laten we dus terugkeren naar de oorspronkelijke verklaring van Mgr. Pozzo: “Het probleem zal blijven bestaan zolang de Priesterbroederschap St. Pius X zich niet houdt aan de door Paus Franciscus goedgekeurde en door de

Mgr. Guido Pozzo

Congregatie voor de Geloofsleer gepresenteerde leerstellige verklaring”. De secretaris van de Pauselijke Commissie Ecclesia Dei geeft in deze zin de diepgaande reden aan waarom het probleem voortduurt: het blijft juist bestaan zolang het Rome van nu de Priesterbroederschap wil verplichten zich te houden aan het Tweede Vaticaans Concilie, en daarom is het dit Rome van nu dat de oorzaak is van het probleem. Het probleem was immers in eerste instantie niet de weigering, maar de verplichting om zich aan te sluiten: de verplichting om zich aan te sluiten bij dwalingen die ingaan tegen de door God geopenbaarde waarheden, dwalingen die door het Rome van alle tijden reeds veroordeeld zijn.

Pater Jean-Michel Gleize

1. “Il problemi rimangono fintanto que la Fraternita San Pio X non adherera a la dichiarazione dottrinale approvata dal papa Francesco et presentata dalla Congregazione per la dottrina de la fede.”
2. Cf. het artikel “Noch schismatisch, noch geëxcommuniceerd”, in het juli-augustusnummer 2018 van Courier de Rome.
3. Cf. het artikel “Voor een leerstellig akkoord” in het meinumnummer 2017 van Courier de Rome.
4. Cf. het artikel “Eenheid of wettigheid?” in het meinumnummer 2017 van Courier de Rome.
5. Cf. het artikel “Voor een leerstellig akkoord” in het meinumnummer 2017 van Courier de Rome.
6. Aartsbisschop Lefebvre, Geestelijke Conferentie in Ecône, 21 december 1984. Zie het artikel “40 Jaar eerder” in het decembernummer 2014 van Courier de Rome.
7. Zie de artikelen “Kunnen we spreken van een conciliaire kerk?” in het februarinummer 2013 van Courier de Rome en “Eenheid en enigheid van de Kerk” in het septembernummer 2013 van Courier de Rome.
8. Zie het artikel “Een officiële kerk?” in het meinumnummer 2017 van Courier de Rome.

De Litanie van Onze-Lieve-Vrouw

Dignare me laudare te, Virgo Sacrata.

V. Geerebaert C.ss.R.
(Leuven, St.-Alfonsus-Drukkerij, 1930)

Koningin van de Martelaren, bid voor ons.

De heerlijkste bladzijden van de kerkelijke geschiedenis zijn geschreven met tranen en bloed. Christus zelf schreef op Calvarië de eerste bladzijde, en na Hem hebben ontelbare martelaren dit heldenboek met de roerendste hoofdstukken verrijkt.

De martelaren zijn de prachtkinderen van de H. Kerk. Zij zijn de helden, die de strijd met de tirannen aandurfd en hun weerstonden ten bloede toe (*Hebr. 12, 4*); die naar de gevangenis gesleept, in het worstelperk gedreven, naar de brandstapel en het schavot gevoerd, de palm van de overwinning verdienden en hun God loofden onder de vernielende tanden van de wilde dieren. Gegroet, gij edele helden, door daden hebt gij getoond dat de liefde sterk is als de dood (*Hooglied 8, 6*).

Verhef uw blikken naar dat ontzaglijk leger van bloedgetuigen, uit alle eeuwen, uit alle werelddelen, uit alle landen en naties, de glorieuze tekenen van hun martelaarschap dragend tot hun triomf. En wie aanschouwen wij aan het hoofd van de heldenschaar? Wie anders dan zij, die uit alle

monden eenparig wordt begroet als de Koningin van de Martelaren.

Het is waar, nooit werd Maria in de gevangenis geworpen, nooit door-

ploegden geselriemen haar maagdelijk lichaam of rukten folteringen haar ledematen uiteen en nooit ook zien wij op haar levenspad menselijke beulen optreden. Wie heeft haar dan gefolterd? De liefde. Zeker het bloed vloeide niet uit haar aderen, maar wat onzeglijk smartvoller is, het bloed van haar hart stroomde bij beken, en daarom zingt de H. Kerk dat Maria, ofschoon zij haar bloed niet stortte, toch onder het kruis van de Heer de palmtak van het martelaarschap heeft verworven. *Quae sine morte meruit martyrii palmam sub cruce Domini.*

Wat meer is, Maria is niet slechts de Koningin van de Martelaren, maar zij moest het ook worden, omdat zij tot Medeverlosseres van de zondige wereld was uitverkoren. Als dan ook de Allerheiligste Drie-eenheid in haar eeuwige, onnaspeurlijke raadsbesluiten had bepaald, dat de mensgeworden Zoon Gods door de gruwzaamste folteringen de wereld zou verlossen, kon het niet anders of Zijn Moeder zou in haar ziel uitstaan wat haar Zoon in Zijn lichaam moest verduren.

Het ware echter een dwaling te denken dat Maria's martelingen eerst op Goede Vrijdag een aanvang namen, evenals het een dwaling zou zijn te geloven dat Jezus' lijden eerst in de Hof van Olijven begon. Op die bloedige, gruwelijke, maar ook gezegende Goede Vrijdag, hebben Jezus en Maria de lijdenskelk tot op de bodem toe geledigd, maar er was geen stond in hun leven, of zij hebben zich aan die bittere kelk moeten laven.

Jezus was het zich ten volle bewust, waarom Hij deze wereld had betreden; Hij wist dat Hij Zijn Bloed als losprijs voor de zielen aan Zijn hemelse Vader moest aanbieden en altijd, zowel in de kribbe te Bethlehem als in het ballingsoord van Egypte en in de eenzaamheid van Nazareth, zweefde dan ook het zware kruishout voor Zijn geest, en dat lijdenstafereel liet Hem nooit los, zelfs niet tijdens Zijn triomftochten door het Joodse land; en in het geestdriftig gejubel van het volk, zag Hij slechts het bedrieglijke voorspel van het bloedige drama, dat op de kruin van Calvarië zijn hoogtepunt zou bereiken.

Als van de Verlosser van de wereld het Schriftwoord geldt: Mijn smart staat Mij altijd voor ogen, moet dan ook Zijn Moeder, die bij het groot werk van de redding van de zielen de rol van Medeverlosseres speelde, niet voortdurend in droefheid gedompeld geweest zijn? De taak van Medeverlosseres aanvaardde zij, toen bij de boodschap van de engel het *fiat* over haar lippen kwam, waardoor zij in het goddelijk Moederschap toestemde. Welnu uit de gewijde Boeken kende zij de toekomst van de Verlosser. Daarom kon zij nooit haar dierbaar Kind aanschouwen of zij dacht aan het bespuwen, dat Zijn gelaat zou verontreinigen, aan de kaakslag, die Zijn wang rood zou kleuren en doen opzwellen, aan de geselslagen die Zijn aanbeddelijk lichaam tot één wonde zouden maken en het zouden omhullen met de rode mantel van Zijn Bloed.

Maria is ook Koningin van de Martelaren, omdat haar folteringen eindeloos langer duurden dan die van de bloedgetuigen. Toen de heilige grijsaard Simeon het zwaard van de droefheid voorspelde, droeg Maria het reeds lang in haar hart en elk ogenblik drong het dieper; en terwijl de overige martelaren slechts enkele uren of enige dagen ten prooi waren van de gruwzaamste folteringen, werd Maria's hart jarenlang ten bloede toe verscheurd; en zelfs toen haar Zoon als Overwinnaar zetelde aan de rechterhand van Zijn Vader in de eeuwige glorie van de hemel, dan nog kwam de herinnering aan die lijdensstonelen de verbeelding van Maria verontrusten.

Andere martelaren mochten tot het laatste toe de hoop koesteren, dat zij door menselijke hulp of ingrijpen van God aan de folteringen zouden ontkomen. Maria daarentegen wist, dat zij met haar dierbare Jezus de lijdenskelk tot de laatste druppel moest ledigen.

En ach, wat stond haar in haar lijdende Jezus niet te wachten! Vaak kleurt de bange verwachting de smarten nog vlijmender dan zij in werkelijkheid zijn; maar Maria was overtuigd, dat zij zich het lijden van haar Kind niet te wreed kon verbeelden. En wat beleefde zij niet op Calvarië? Die handen welke zij met zoveel tederheid had gekust, die zo vrijgevig de grootste weldaden hadden rondgestrooid, waren doorboord en druipend van bloed; die voeten, die de goddelijke Weldoener langs alle wegen hadden gedragen om overal wonden te helen en lijden te verzachten, waren door de plumpe nagels vermorzeld en opengereten; dit hoofd dat slechts had gedacht aan het heil van de mensen, was omkranst met doornen, waarbij de wrede punten honderden nieuwe bloedbronnen deden ontspringen; dit hart, dat slechts had geklopt van teder medelijden en eindeloze barmhartigheid, was gejaagd door de brandende koorts, die Hem het sitio op de lippen bracht: Ik heb dorst. En hoe aandoenlijk voor die bedrukte Moeder te vernemen, dat haar geliefde Jezus in die uiterste nood nog om haar bekommerd was en haar aan de zorgen van de beminde leerling toevertrouwde.

De H. Laurentius op het rooster

Is het waar dat zielesmart en de lichamelijke pijnen eindeloos overtreffen, men moet er bovendien nog rekening mee houden, dat Maria, die zo ontzettend leed in haar ziel, nooit enige leniging mocht ondervinden, terwijl de ziel van de martelaren vaak zo overstelpt werd van bovennatuurlijke vreugde, dat zij de smarten van het lichaam verdoofde. Jubelde niet de H. Agatha toen zij naar de gevangenis gesleurd werd? Lachte niet de H. Laurentius, op het gloeiende rooster uitgestrekt, met zijn smarten? Schenen de H. Tiburtius de gloeiende kolen waarover hij moest lopen niet als rozen? Maria daarentegen, de Medeverlosseres, derfde zoals haar Zoon, de Verlosser, alle zielsvertrouwen en zij ondervond die vreselijke verlatenheid die de stervende Zaligmaar deed uitroepen: “Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?”

En hoeveel andere omstandigheden waren er nog, die de smarten van Jezus’ arme Moeder grievender maakten?

Zij wist hoe onschuldig haar Kind was, zij wist dat Pilatus herhaalde malen die onschuld had bevestigd en toch moest zij het aanzien, dat haar Zoon als de laagste boosdoener aan het schandhout werd geklonken. Zij kende de weldaden door Jezus aan het Joodse volk bewezen, en zij moest het aanschouwen hoe een huilende menigte, die ieder menselijk gevoel heeft afgelegd, haar Kind smadelijk beschimpt, Zijn Bloed eist en de wilde kreet herhaalt: “Kruisig Hem, kruisig Hem!” Treurende moeders die naast het sterfbed van een kind moeten wenen, treffen meestal harten aan die hun leed begrijpen en moed pogen in te spreken; Maria daarentegen, in plaats van een

medelijdende omgeving, ziet niets dan onmensens, die spotten met haar lijden.

Een van de grootste voldoeningen voor een lijdende moeder is haar kinderen te midden van hun smarten te mogen bijstaan en helpen, hun lijden te kunnen lenigen. Ook deze voldoening wordt aan Maria ontzegd, en zij moet daar machteloos staan aan de voet van het kruis, waar zij niets anders verneemt dan de spot- en scheldwoorden van de moordenaars.

Mocht zij dan niet met haar goddelijke Zoon uitroepen: “Gij allen, die voorbijgaat, wacht en wijlt, en ziet of er een smart is, aan de mijne gelijk”.

Om Maria’s lijden te meten, zou men eerst haar liefde voor Jezus moeten kunnen peilen. Inderdaad, omdat zij Jezus, die haar Kind en haar God was, zo mateloos beminde, daarom ook is Jezus de bron van haar smarten geworden. De martelaren beeldt men gewoonlijk af met het foltertuig in de hand, dat hen in de dood joeg: de H. Stefanus met een steen; de H. Petrus met een kruis; Paulus met een zwaard; Laurentius met een rooster; Sebastianus met pijlen in het lichaam; Maria heeft enkel om en door Jezus geleden, zij moet dan ook als martelares, als Koningin van de Martelaren voorgesteld worden, met het lichaam van haar Jezus op haar schoot. “Zo vreselijk,” zegt dan ook de H. Anselmus, “was haar marteling, dat, had God haar niet door een voortdurend mirakel ondersteund, zij ieder ogenblik onder de last zou bezwijken zijn”.

De H. Stefanus

Tot roem van Maria mogen wij er nog bijvoegen, dat zij haar martelaarschap niet heeft ontvlucht, integendeel; want nooit zag men haar op die ogenblikken, waarop Jezus verheerlijkt werd. Het Evangelie gewaagt dan ook niet van haar tegenwoordigheid aan de oever van de Jordaan of op de berg van de verheerlijking, waar de eeuwige Vader zelf Jezus’ grootheid verkondigde. Maria’s aanwezigheid wordt ook niet vermeld bij de broodvermenigvuldiging, toen een opgetogen menigte haar Zoon tot koning wilde uitroepen, maar toen Jezus, met Zijn kruis beladen, de weg naar Calvarië insloeg, toen kon men de bedrukte Moeder op de lijdensweg ontmoeten, toen zag men haar de Veroordeelde vergezellen, Zijn laatste snik opvangen op het bloedige Golgotha.

Op Calvarië stond zij naast het kruis ongebogen. Ongebogen voor het oog van de wereld, terwijl zij in vereniging met Jezus haar zaligheid bewerkte. Ongebogen, terwijl zij in haar hart de wonden droeg, die Jezus in het lichaam geslagen werden, ongebogen naast de Koning van de martelaren, de koningin van het martelaarschap, zoals Hij, gekruisigd, het hart doorboord, het gelaat met dodelijke bleekheid overtogen, wenend, zwiwend, stervend! Ongebogen, terwijl zij haar moederogen op de gapende wonden van haar Kind liet rusten; ongebogen zonder mensenvrees voor die menigte, die haar Jezus haatte, geheel overgegeven aan Gods heilige Wil. Stabat!

Nu mogen bij Jezus' dood de aarde door bevingen tot in haar grondvesten geschokt worden, de bergen vaneen scheuren, de zon verbleken, de schare door schrik overmand wegvlugten, toch blijft Maria ongebogen staan aan de voet van het kruis. Waarlijk, gij, Maria, zijt de Koningin van de Martelaren.

Gij zijt, zo groet ik u met de H. Efreem, hun roem. Tu gloria martyrum!

Gebed: O wonderbare Koningin van de Martelaren, voor uw beeltenis neergeknield, breid ik tot u smekend mijn handen uit met de bede: "Druk in mijn hart onuitwisbaar de herinnering aan uw lijden, schenk mij een teder medelijden met uw ontzettend zielenleed, ontsteek in mijn hart een vurige liefde voor de zielen, die gij en uw goddelijk Kind ten koste van nameloze smarten hebt vrijgekocht, en geef mij de genade er vele uit satans klauwen te rukken en voor de eeuwigheid te winnen. Maar boven alles, duld toch nooit dat ik uw lijden zou vergeten, en mijn ziel, de vrucht van zoveel smarten, roekeloos in het verderf zou storten. Ik bid u ook, o goede Moeder Maria, staal mijn hart tegen de beproevingen van het leven en leer mij door uw voorbeeld alle mogelijke kruisen grootmoedig te aanvaarden en geduldig te dragen, tot uitboeting van mijn zonden en tot redding van de zielen. Amen".

Oefening: Wanneer in het dagelijks leven ons iets tegengaat, wanneer rampspoed ons treft of lijden ons deel wordt, dan onze blikken op het beeld van de Moeder van Smarten werpen en van haar leren: alles dankbaar uit Gods hand te aanvaarden en gelaten te dragen, ten einde voor onze zonden te voldoen en de arme zondaars voor eeuwig te redden.

wordt vervolgd ...

Eucharistische Kruistocht

De Kruisvaarder

Bid - Communiceer - Offer je op - Wees apostel!

Het verzameladres van de Schatkisten is:
St. Clemenspriorij, Heuvel 23, 5674 RR Nuenen-Gerwen, Nederland

De Kruisvaarder bidt, communiceert en offert zich op voor de intentie, die Pater Davide Pagliarani, Algemeen Overste van de Priesterbroederschap St. Pius X, iedere maand opgeeft.

April:

Tot eerherstel voor onze zonden!

Mei:

Voor de moeders van gezinnen!

Mamma Margherita – “Een sterke vrouw, wie zal ze vinden?”

Beste Kruisvaarders,

Van mijn veld af!

Mei 1800. Tweede Coalitieoorlog. Napoleon Bonaparte steekt met een grote Franse troepenmacht de Alpen over bij de Grote Sint-Bernhardpas. Zijn tegenstanders, de Oostenrijkers,

beleggen Masséna, vanuit de grootste Italiaanse havenstad, Genua. Napoleon rukt op naar Milaan, om zo de Oostenrijkers de weg af te snijden. Een grote veldslag is op komst! Die zal plaatsvinden bij Marengo, dicht bij Alessandria, in de streek

Napoleon's troepen in Piëmonte

Piëmont (Noordwest-Italië). Oostenrijkse en Russische troepen trekken nu Napoleon tegemoet. Ze komen door het dorpje Capriglio d’Asti. Daar wonen arme boeren. Duits-spreekende ruiters laten hun paarden los om te grazen op de jonge graanvelden. Wanneer dát gebeurt, zullen die boerenmensen geen oogst hebben en hongeren! Uit een huisje komt een twaalfjarig meisje gelopen. Met een stok in de hand! Ze schreeuwt: “Ons doen honger lijden!?! Dat zal niet wáár zijn!” Kordaat rost ze met haar stok de paarden van het akkerland af! De soldaten staan verbluft! Maar: ze doen haar ... niets! Ze zijn te zeer onder de indruk van die dappere meid! Haar naam? Margherita Occhiena, geboren op 1 april 1788. Zesde van tien kinderen. De wereld zal nog van haar horen!

*Een geheugen als een olifant.
Voor het belangrijkste in het leven*

Waar haalt die Margherita de dapperheid vandaan? Gezonde, sterke boerenmensen? Zeker! Maar ze is ook nog oprecht vroom: ze halen elke dag kracht bij de goede God. Dagelijks naar de H. Mis. Hoewel ze niet kan lezen, kent ze de preek altijd van buiten. Een fantastisch geheugen! En wat ze weet over hoe de goede God wil dat wij leven, zet ze ook óm. Terwijl dappere Margherita namelijk uitgroeit tot een knappe jongedame van rond de twintig, beginnen jonge kerels rond haar te “fladderen”. Bepaalden onder hen nodigen haar uit naar een nogal verdacht dans-

Kaart Piëmonte in Italië

feestje. Van zodra jonge Margherita snapt om wat het gaat, heeft ze haar antwoord klaar: “Wie met de duivel wil spelen, moet er niet aan denken met Onze Lieve Heer gelukkig te worden!” Misschien heeft ze dit onthouden uit een preek over de H. Petrus Chrysologus (380-450). Die bisschop van Ravenna preekte tegen wilde carnavalsvierders: “Wie wil stoeien met de duivel, zal zich niet verheugen met Christus!”

Bestaan er nog edele ridders?

Het zijn niet alleen losbollige verleiders die “hun oog laten vallen”

Becchi - Huis van familie Bosco

Kaart Becchi in Piëmonte

op sterke Margherita. Op 1 februari 1811 gebeurt een tragedie, die in die tijd jammer genoeg vaker voorkomt. De jonge echtgenote van Francesco Bosco brengt een meisje ter wereld. Maar: de geboorte verloopt zó rampzalig, dat zowel de jonge moeder als de baby het niet overleven. Nu staat de zesentwintigjarige Francesco er met de opvoeding van zijn zevenjarig zoontje Antonio alleen voor. Hij is een vriend van de familie Occhiena. Op een dag wil hij de bijna honderd jaar oude papa spreken. Maar hij wil ook dat Margherita er bij is. Dan pakt hij uit: “Meneer, zou u het goed vinden als ik uw schoonzoon zou worden? Indien Margherita dat óók ziet zitten, natuurlijk ...” Francesco kijkt in de richting van de sterke schoonheid. Margherita, die al veel jonge

mannen wandelen heeft gestuurd, kijkt Francesco ernstig aan ... Dan: “Jij bent ten minste een serieuze kerel! Het antwoord van mijn kant is: ja!” En oude papa? Ook die vind het helemaal prima! Op 6 juni 1812 vieren de 27-jarige Francesco en de 24-jarige Margharita bruiloft! Margharita wordt Mevrouw Bosco. Het jonge paar gaat wonen in Becchi, waar het kan leven van veld en tuin. Het wordt hard werken: de Coalitieoorlogen gaan nog altijd door. Zware oorlogsbelastingen. Kerken geplunderd. Daarna af en toe een misoogst. Op 8 april 1813 krijgen Francesco en Margherita hun eerste kindje: Giuseppe. Dan op 16 augustus 1815 nog een jongetje: Giovanni. Giovanni (Johannes) Bosco.

*“Zij opent haar hand voor de
behoefte en strekt haar
armen uit naar de misdeelde.”
(Spreuken 31, 20)*

In de grote nood van de tijd schuimen hongerige mensen het land af. Hoewel die zelf niet veel hebben, komen hongerige en zieke mensen ook bij huize Bosco bedelen. Altijd legt de mama wat voor die sukkel opzij. Haar drie jongens zien hoe ze vol liefde een stuk brood of wat melk uitdeelt aan de echt armen. Vaak is er iemand bij die mama uit pure blijdschap en dankbaarheid de hand kust! Margharita wil echter een ander loon: “Denk erom: bid elke avond jouw avondgebed!” Ze denkt vooral aan de ziel van de arme kerels en dames!

Papa Francesco sterft

Alleenstaand?

In het begin van mei 1817 gebeurt er weer iets minder vrolijks. Papa Francesco wordt ziek: longontsteking. De dokter komt en spant zich in om de jonge broodwinner er door te halen. Resultaat: nul! Al op twaalf mei sterft de jonge vader. Tweëndertig jaar oud. Zijn jongste zoon: twee jaar. Nu staat Margherita er alleen voor! Niet met één jongen, maar met drie! Het duurt niet lang of het “gefladder” begint weer. Een voorstel komt: “Geef jouw drie knapen aan een heel goede voogd die ze zal opvoeden! Intussen kan je weer trouwen!” Margherita: “Op het sterfbed heeft mijn overleden man mij zijn kinderen toevertrouwd. Ik zou een wrede moeder zijn, mocht ik die kinderen in de steek laten, net nu ze mij het meeste nodig hebben. Ook al is die kandidaat-voogd een goede vriend, ik ben de moeder. Zelfs al geeft iemand mij alle goud en zilver van de wereld: ik stuur ze niet weg! Mijn plicht is het, voor hun christelijke opvoeding in te staan!” Moedertje! Maar een vrouw met drie

jonge kerels, die niet altijd de makkelijkste zijn en hun puberteit nog moeten beginnen, gaat dat voor een vrouw alleen wel lukken?

Moedertje-ziel alleen met drie wilde beestjes. Wie wordt de baas?

Wat voor kaliber van zoontjes Margherita heeft, wordt vlug duidelijk. De kleine Giovanni bijvoorbeeld. Op een middag komt de kleine baas na het spel naar huis. Hij heeft dorst. En geen klein beetje. En dus wil hij drinken. “Subito!” “Onmiddellijk!” Mama: “Eerst bidden we voor het eten.” De kleine denkt dat hij mama moet duidelijk maken hoe de wereld volgens hem te draaien heeft. Met bloedrode kop stampst Giovanni op de grond: “ik wil drinken! Nú!” Mama gaat voor deze “show” neerzitten. Dan zegt ze streng: “Doe die kist daar maar open!” Verbaasde kleine Giovanni doet het. Er zit geen drinken in! Wel twee bezemstelen! Mama: “Je mag

Mama kan haar zonen de baas

kiezen: de linkse of de rechtse!”
Oeps! De kleine krijgt snel te voelen wat zijn tirannie kost! En hij zal het niet nog eens zo snel wagen!

Op een dag is mama buiten en de jonge kerels binnen. Giovanni komt op het idee huiszoeking te houden! Geen kast of kist mag voor hem nog een geheim verbergen! Alles wordt uitgespit! Dan ontdekt de jongeman een vat met olie en rukt het te voorschijn. Maar met zo'n geweld dat het op de grond valt. O ramp: net op dat ogenblik komt mama binnen! Alle jongemannen vallen stil. Met kloppend hart in de keel ... Dan neemt Giovanni vanzelf de stok en geeft die aan zijn moeder: “Ik wil het weer goedmaken. En wilde u de moeite besparen de stok zelf te moeten gaan zoeken ...” Mama kijkt de kleine serieus aan. Een lesje over hoe lichtzinnigheid voor ongelukken zorgt. “Gebruik je hersens! Eerst denken, dan praten of doen!” Maar gelukkig: mama slaat vandaag niet! Ze heeft genoeg inzicht en berouw bij haar bengels gezien. Geen enkele van de jongens krijgt de kans met mama de gek te houden!

Dik uilskuiken

Uilskuiken geeft levensles

De goede God helpt mama Margherita goed. Zoals op een dag in juni, dat voor de voeten van kleine Giovanni een vogeltje uit het nest valt. Zo vangt Giovanni letterlijk een uiltje. Een uilskuiken, eigenlijk. En dik is het beestje ook nog. Giovanni brengt het donzig diertje mee naar huis. Geluk vandaag: na het eten krijgen de Bosco-boefjes een nagerecht: kersjes. Uit pure vertedering voor babyuil voederen de jongens hun nieuw huisdiertje rijkelijk met kersen. Zo veel uilskuiken er maar wil! En dat zijn er héél veel! Maar meneertje de uil krijgt daar nog geweldige dorst van ook. Dikke donsbol gaat nu al even gulzig van een beker water drinken. De Bosco-boefjes geloven hun ogen niet: het uilskuiken wordt zichtbaar nóg dikker! Erger: kleine dikzak barst! Met de pootjes omhoog en de oogjes dicht valt veelvraatje achterover! Morsdood! Voor de open ogen en even open verbaasde monden van de jonge Bosco's weet mama er een les aan vast te knopen: “Kijk, jongens, zo gaat met iedereen, die van beheersing en matigheid niets wil weten! Ze worden eerst slaafjes van hun lust, dan worden ze ziek en nog vóór ze er in hun leven iets van terecht hebben gebracht, gaan ze kapot!” De Bosco-jongens zullen nooit meer gulzig zijn!

Niet van suiker, die Bosco's!

Hoewel de jongens zeer verschillend van karakter zijn: de jonge moeder

Mama leert haar gasten werken

kan zeer goed haar mannetje staan! Ze leert haar zonen met weinig tevreden te zijn en geeft hun een voorbeeld van geloof, wijsheid en moed. Breed hebben de Bosco's het niet: slapen op een plank met strozaak, weinig kleding en huisraad, weinig slaap, doorgaans geen overdreven veel of lekker eten. Mama Bosco deelt de dag goed in, zodat de kerels goed bezig blijven en niet op idiote ideeën komen. Ze leert hun: "Werken is een machtig wapen tegen de vijanden van jullie ziel! Werk voor Onze Lieve Heer en de Hemel zal alles vergelden!" Voor luiheid, verwendheid, slapheid of wanorde is bij de Bosco's geen plaats en geen tijd. En mama Margherita leert haar kerels ook gelukkig te zijn: "We zijn wel niet rijk, maar we mogen in de loop van de dag heel veel moois doen! Maak jullie geen zorgen! Heb altijd goede moed!" En ja: die kerels laten zich de vreugde niet stelen! Zo zullen ze zelf ook sterk genoeg worden om de moeilijkheden van het leven het hoofd te bieden.

Ontspanning moet er óók zijn!

Eén ding is zeker: verveling kennen de Bosco's niet. Dus werken, werken, werken? Ja, maar ook genieten. Alleen maar onschuldig genot. Met haar goed geheugen kan moeder Margherita veel leuke, spannende en stichtelijke gebeurtenissen onthouden. Op vele gezellige avonden scharen de jongens zich rondom haar tot ze het allemaal hebben gehoord en vrolijk naar bed gaan. En ook in vrolijke spelletjes spelen is mama goed. De jonge gasten vinden het heerlijk! En heeft er eentje echt verdriet, pakt ze de knaap bij zich en mag die wat zoets eten. Ook toneelspelers en acrobaten met hun leuke kunstjes mogen de knapen soms gaan bekijken. Maar eerst gaat mama er alleen heen. Is de opvoering onschuldig en leuk: dan komt ze met de jongens terug. Zijn de acteurs zo gemeen er onzuivere praat in te vermengen: mama Margherita zal de ziertjes van haar jongens niet laten bezoedelen! Vuile of dubbelzinnige woorden duldt ze niet! Ze zal haar bengels wel met een zuiver en vrolijk spel weten te troosten! Knutselen bijvoorbeeld. Handige mama Bosco leert haar ventjes ook hún handjes te gebruiken om te tekenen, schilderen of iets te maken. En van zodra het lukt: trots dat die kerels zijn!

Met en voor wie doen we het?

Eén ding vooral prent mama Bosco haar kinderen in: "Het belangrijkste

Lessen uit de mooie natuur van Piëmonte

is de redding van jullie ziel!” Ook nu ze kinderen heeft, gaat mama Margherita dagelijks naar de H. Mis. Mét haar mannenvolkje. Wanneer er een preek komt, moeten de knapen het niet riskeren daarbij in te dommelen of over iets anders te dromen. Mama vraagt hun achteraf de preek na te vertellen. En met haar geweldig geheugen vergeet ze niets! En dan kan ze de preek of lezing ook nog goed toepassen op hun leven. Zo leren de jongens veel op korte tijd.

Voor zon- en feestdag legt mama er de nadruk op: “Voor de goede God is alleen het beste goed genoeg! Netjes gewassen en gekleed! Maar weet je hoe je Onze Lieve Heer het meeste plezier doet? Met een reine ziel! Het heeft weinig zin goed gekleed te zijn, wanneer jullie

hart vuil is! Alleen met een goed geweten kan je écht blij zijn!”

Twee leerboeken

De natuur is voor mama Bosco een leerboek over God en het geloof. Is het een nacht met open hemel, neemt mama haar jongens mee naar buiten en toont hun de sterrenpracht: “Kijk eens hoe mooi! Hoe mooi zal niet de hemel zijn!” In het midden van een onweer met heftige donder en bliksem: “Zie je hoe machtig de goede God is? Wie zou het tegen Hem willen opnemen? Laten we goed opletten Hem geen pijn te doen!” Op een dag heeft een duchtige hagelbui de velden platgeslagen. Moeder neemt daarna de kinderen naar buiten en spreekt dan zoals de

H. Job: “De Heer heeft gegeven, de Heer heeft genomen. Zijn naam zij altijd geprezen! Als dit al met het graan kan gebeuren, wat staat dan niet de booswichten te wachten?” Maar doorgaans lukt de oogst heel goed. Wanneer die dan is binnengehaald, verzamelt mama de kinderen: “Laten we Onze Lieve Heer danken! Hoe goed is hij toch voor ons, ons het dagelijks brood te geven!”

Maar ook eigenlijke leerboeken dienen tot stof. Niet dat mama Bosco die kan lezen. Maar wat ze heeft gehoord, onthoudt ze. Ze geeft vaak zelf catechismusles aan de kinderen en vertelt uit het hoofd de Bijbelse geschiedenis. En dat kan ze heel spannend maken! De jongens hangen aan haar lippen!

De “preventieve methode”

Laat mama de kinderen alleen? Zelden! Jonge kerels alleen laten is om problemen vragen. Doordat ze weten dat mama meestal ergens in de buurt is, worden de kerels niet snel bekoord idiote streken uit te halen. Maar er zijn natuurlijk ogenblikken dat het niet anders kan. Mama geeft haar manvolk wel ernstig mee: “God ziet jou! En ook wat je denkt of wil!”

Krachtvoer van Boven

Mama kan haar kinderen niet opvoeden zonder hulp van de goede God. En die heeft aan de mensen, ook voor de kinderen een paar stevige middelen geschonken om sterk te worden en te blijven: de sacra-

menten. Mama Margherita bereidt haar knapen zelf op eerste Biecht en Communie voor. Vóór hun eerste Biecht: “Goede moed! Wees heel eerlijk!” En na de Eerste Communie van Giovanni: “O mijn kind: wat een geluk! Je kan dit geluk altijd weer vernieuwen! Ga vaak naar Jezus in de H. Communie, maar wel altijd met een rein hart! Gehoorzaam goed, ga graag naar de godsdienstles, ga graag naar de kerk en luister goed naar de preek! Vlucht de kameraden met slechte gesprekken als de pest! Dat mag je Jezus niet aandoen, die nu in jouw hart is komen wonen.” Kleine Giovanni is onder de indruk! Hij belooft zich aan dat alles te zullen houden. En blijft zijn gegeven woord altijd trouw!

Moeder leert de jongens met hun probleempjes en problemen steeds naar hun Moeder in de Hemel te gaan. Bij Onze Lieve Vrouw komen ze uithuilen, hun hart luchten en om steun vragen. In Maria’s geborgenheid voelen ze zich getroost!

*“Niet wie roept ‘Heer, Heer!’ maar hij die de wil van de Vader dóet!”
(Mattheüs 7, 21)*

Ook nog na de grote nood van de jaren 1810 en -20 houdt mama Bosco niet op de Werken van Barmhartigheid te beoefenen. Het is een tijd waarin bijna alle mensen behoorlijk arm zijn, de Bosco’s zelf niet uitgenomen. Maar ook een tijd van sterk geloof en naastenliefde, waarbij meestal iedereen iedereen helpt. Aan kennissen en onbekenden, aan

buren en armen ... mama Margherita heeft een open hart en hand voor alle noodlijdenden. Ze deelt van haar brood, olie, maïsmeel, water, hout en huisraad. Straatarmen en zieken gaat ze thuis bezoeken. Op die bezoeken uit naastenliefde neemt ze haar drie bengels mee. Zodat ze ook de nood van de naaste leren zien en ook een liefdadig hart kweken. De gezellen van voormannen hebben mama Bosco bijzonder lief. Ze weten dat ze een open hand heeft voor hun noden. Ze zorgen dat er geen nachtlawaai komt. En: ze bidden omwille van haar trouw hun avondgebed.

Want mama Bosco is nog veel meer een mens van de Geestelijke Werken van Barmhartigheid. Zij weet als geen ander bedroefden te troosten en moed te geven. Voor zieken bezorgt ze niet alleen medicijnen, maar is iemand van hen in levensgevaar, zorgt ze dat die stakker wordt voorbereid om de sacramenten uit de hand van de priester te ontvangen. Zo redt mama Bosco zielen!

Vuile mond snoeren

Op een dag gaan moeder Margherita en haar jongens weer naar de kerk. In het portaal staat echter een oudere rakker jonge kerels één en ander te vertellen. Daarmee weerhoudt hij hun van binnen te gaan. Wat vertelt die vent aan die jongens? Vuile mopjes! Met open mond staan ze te luisteren terwijl die viespeuk hun zielen vergiftigt! Moeder Bosco weet heel goed dat de oude “knevel” al een strafblad heeft voor “zedendeelten”.

Dat zijn misdrijven van onkuisheid. En mama Bosco is niet alleen bezorgd om de zielen van haar eigen kinderen. Ze roept tot de jonge slungels: “Willen jullie misschien later ook zo een nietsnut of zo’n gemene venten worden?” Maar de “knevel” zelf staat smalend te lachen: “Wat heeft u voor vreemde gedachten?” Mama Bosco schiet terug: “Wanneer u weldra in de hel zult aankomen, zult u dan gelukkig zijn deze jonge kerels net zo te hebben gemaakt als u zelf bent? Uw grijs haar laat zien dat de eeuwigheid niet veraf meer is!” De vieze rakker weet nu geen antwoord meer. Dan mama Bosco tegen haar eigen jongens: “Voordat één van jullie zo wordt als die vent daar, wens ik dat de goede God me

Visioen van Giovanni Bosco

eerder ter plekke laat sterven!” Alle anderen staan met hun mond vol tanden! Na het optreden van dappere Margarita, komt er niet zo snel nog een vuilpratershoekje!

*Mini-politieagent of
wolventemmer?*

Eén van de kinderen van mama Bosco krijgt door het optreden van zijn dappere moeder de smaak te pakken! De jonge Giovanni wil voortaan elke brutale vlegel een lesje leren! Hij voelt zich ineens de “politieagent” van het dorp. Elke gemene muil zal zijn stevige vuisten voelen! Giovanni is dan negen jaar oud. Net nadat hij op het punt staat onder het jonge volkje voor “orde en tucht” te zor-

gen en wel op zijn eigen, drastische wijze ... krijgt Giovanni een droom. Eigenlijk een visioen. Hij ziet een hele groep jongens ruzie maken en gemene kreten en vloeken uitstoten. Dus voelt politieagent Giovanni zich geroepen hier snel en ruw de orde te herstellen! Op zijn manier natuurlijk: hij springt tussen de bende en schreeuwt “Wie nog vloekt, timmer ik de bakkes toe!” En werkelijk: de eerste hardnekkige vloeker krijgt van hem de verdiende smak! Maar dan daagt plots achter die jonge gasten een waardige man op. Een man met baard, stralend en met witte mantel. Deze zegt: “Stop, Giovanni! Niet door erop te timmeren zal je deze jongens tot vrienden veroveren, maar door zachtheid en liefde! Toon

hun hoe afschuwelijk de zonde is, maar hoe mooi de deugd, hoe mooi het is als men het goede doet!” Giovanni antwoordt bang: “Ik weet niet hoe dat gaat. Ik ben klein, onwetend en arm ...” De indrukwekkende man wijst nu naar opzij: “Mijn moeder zal jouw leermeesteres zijn!” Giovanni ziet nu naast hem een majestueuze, mooie vrouw in een mantel met sterren. Ze neemt Giovanni bij de hand en wijst hem naar de plek waar zonet de jongens ruzie maakten: die gasten zijn veranderd in huilende en bijtende wolven! De waardige vrouw zegt: “Kijk Giovanni: daar zal jouw werkterrein in dit leven liggen! Word bescheiden, sterk en manhaftig! Doe dat wat je nu zult zien ook met mijn zonen!” Vóór Giovanni’s ogen veranderen de wilde dieren in vrolijke lammetjes die rond de waardige Heer (Jezus!) en Dame (Maria!) gaan dartelen! Deze droom verandert Giovanni’s leven! Als eerste vertelt hij hem aan zijn moeder. Mama Bosco denkt diep na en zegt dan: “Wie weet ... Misschien

Grote kinderen grote zorgen - Antonio

wil de goede God wel dat je priester wordt ...” Deze gedachte laat jonge Giovanni niet meer los!

Met de liefde van schoondochter tot schoonmoeder

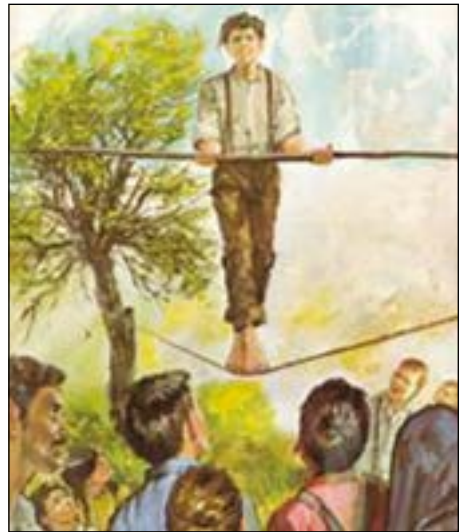
Niet alleen zorgt mama Bosco voor haar eigen knapen, ze heeft ook nog ouder wordende schoonmoeder Bosco in huis wonen. Zo lang ze voldoende gezond is, steekt die ook een aardig handje toe. Ze helpt ook mee in de opvoeding van de drie jonge kerels. Mama Margherita laat niet toe dat die het gezag van oma trachten te ontduiken! Van oma Bosco krijgen de jongens vaker een goede raad of vermaning. Maar zoals bij ieder mens wordt ook oma ouder en zwakker. En wie denk je dat voor haar zorgt? Mama Margherita. De schoondochter! Met veel liefde. Tot oma Bosco in 1826 overlijdt.

Mishandeling door mama Margherita? Terreur in huis!

Intussen heeft het gezin Bosco een nieuwe steun: oudste zoon Antonio is groot en sterk genoeg om voor het gezin kostwinner te worden. Nauwelijks is oma overleden en hoort hij van de plannen om jongste broer Giovanni te laten studeren voor priester of stoere Antonio verandert in een jammertante! Zijn klaagzang: “Ik ben hier de uitgestoten stiefzoon! Ik krijg minder dan jouw eigen kinderen!” Geschokt antwoordt mama Margherita: “Maar kind, ik heb je toch altijd als mijn oudste

behandeld en laten behandelen?” Mama is gelukkig sterk genoeg om er alles voor te doen dat haar jongste zoon de kans krijgt te studeren. Ze gaat bijverdienen en vind in 1829 de kapelaan van een naburig dorp, Don Calosso van Murialdo, bereid om Giovanni bij te spijkeren. Nauwelijks heeft de goede priester de jonge Giovanni bij zich opgenomen, of Don Calosso komt te overlijden. Wat nu? Mama stuurt dan maar haar jongste naar de school verderop in Castelnuovo d’Asti. Maar daarvoor moet Giovanni dagelijks tien kilometer heen en tien kilometer terug lopen, in weer en wind! Elke dag bedevaart! Dat loopt in de winter bijna mis: Giovanni wordt gevaarlijk ziek. Gelukkig herstelt hij. Maar mama heeft de les geleerd: ze zoekt in Castelnuovo een gezin waar Giovanni kan blijven en dat lukt. Maar door al die inspanningen voor de jongste, wordt de oudste nog jaloers: “Waarvoor hebben we hier Latijn nodig? Die gast hoort boer te worden! Ik ben ook zonder boeken groot en sterk geworden!” De moeder slikt, maar zegt eerst niets. Antonio is tenslotte de kostwinner. Tot ze merkt dat Antonio zijn kleine broer nauwelijks een woord gunt en bij het Onze Vader in het avondgebed de woorden “Vergeef ons onze schuld(en), zoals wij ook vergeven aan onze schuldenaren” niet mee bidt! Ze kijkt Antonio nu doordringend aan en zegt: “Bid ook die woorden mee! Luidop!” Gelukkig ziet Antonio het in, verontschuldigt zich en bidt voortaan het hele Onze

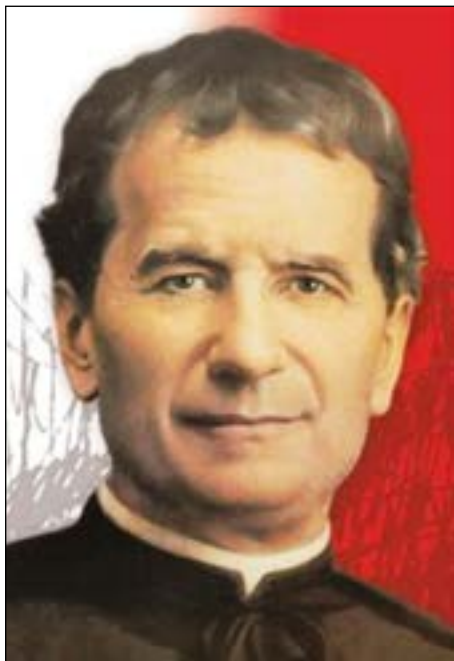
Vader mee. Maar wijze mama Bosco heeft hier een nieuwe les geleerd. In het jaar 1831 (Antonio is dan 27 en Giovanni 16) gaat moeder met stiefzoon rond de tafel zitten. Zij: “Niemand zal mij in waarheid kunnen verwijten jou minderwaardig te behandelen. Daarom mijn voorstel: jij krijgt het hele huis hier in Becchi en hoeft voor de rest van ons geen kostwinner meer te zijn. Ik ga met de jongere kinderen elders wonen. Die zijn nu oud genoeg zelf centjes te verdienen. Alleen vraag ik een deel van het bezit wat genoeg is om een klein huisje te kunnen kopen.” Antonio is verbluft! Hij neemt het voorstel aan. Hij zal niet zo snel nog jammeren. Mama en de twee andere zonen moeten nu met minder tevreden zijn. Maar ze worden er niet ongelukkiger door!

*Jonge Giovanni Bosco
amuseert het jong volk*

Ezel of wonderkind?

Wat doet jongste zoon Giovanni met het vertrouwen van zijn moeder? Gelukkig geen onzin! Op school in Castelnuovo wordt Giovanni eerst uitgelachen als “de ezel van Becchi”. Maar dat zal niet lang duren: door zijn super-geheugen leert “de ezel” zó snel dat hij schooljaren kan overspringen en de spotters inhaalt! In drie jaar! Ook wordt Giovanni telkens de eerste van de klas. En hij verdient intussen zelf geld voor zijn studies door overal zijn diensten aan te bieden. Zo leert handige Giovanni ook kleermaken, schoenlappen, schrijnwerkerij, metselen ... En waarmee vult hij de vrije tijd?

Don Bosco eindelijk priester

Giovanni wordt dan een soort “Ratenvanger van Hamelen!” In plaats van alleen maar in een hoekje met boekje te blijven zitten, leert hij van goochelaars en acrobaten de trucs en amuseert er de kinderen van de omgeving mee. Vóór ze echter zijn voorstellingen mogen zien, vertelt Giovanni hun over Jezus, over de preek van de vorige zondag (geheugen geërfd van zijn moeder!) en over helden en heiligen. Hij wordt apostel zoals zijn moeder! In 1835 kan Giovanni van de middelbare school afstuderen en beginnen met het priesterseminarie in Chieti. Ook daar leert hij goed en is hij een voorbeeld. Op 6 juni 1841 is het zover: Giovanni wordt tot priester gewijd. Vanaf nu moet men hem aanspreken als ... Don Bosco! Kort daarop mag de jonge priester zijn Plechtige Eremis opdragen in zijn eigen dorpskerk. Voor de mama is dit het hoogtepunt van haar leven. Na afloop heeft ze nog een woordje voor de verse priesterzoon: “Ja, zeker heb ik hiervoor veel gebeden en gewerkt. Maar voel je niet als mijn eigendom. Je behoort de goede God in de eerste plaats toe. Wees daar waarheen de Hij jou roept. Maak je verder geen zorgen om mij!” Nu heeft mama Bosco het hoogtepunt in haar leven bereikt. Op pensioen gaan? Sterven? Of komt er toch nog iets?

Op je 58^e nog nieuwe kinderen krijgen? Honderden!

Vanaf 8 december 1841 (Don Bosco is dan 26) beseft Don Bosco wat

Mama ziet ellende zoon

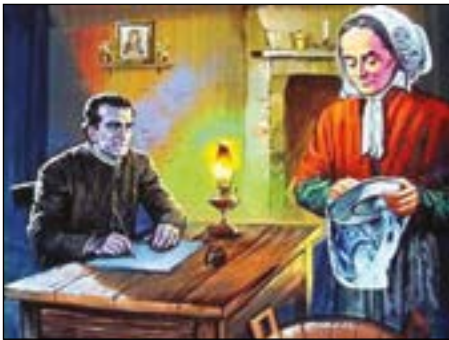
zijn missie is: voor de vele verwaarloosde jongens van de grote industriestad Turijn een vader, opvoeder en leraar te worden. Al snel stampt hij een school met internaat uit de grond. In erbarmelijkste, armoedig-

ste omstandigheden en ondanks veel vijandschap! Hij is afhankelijk van giften en vrijwillige helpers. Maar niet elke helper is even begaafd. Op een dag in 1846 bezoekt Don Bosco zijn vroegere pastoor in Castelnuovo en stort er zijn hart uit: “Wat we nu eigenlijk het hardst nodig hebben, is een soort moeder voor die jonge bengels! Een goede! Kent u iemand?” De pastoor: “Zeker: mama Bosco!” Don Bosco schrikt! Daar durfde hij nog niet aan denken. Zal ze dat op haar 58^e nog aankunnen en willen? De pastoor weer: “Je kan het toch gewoon vragen?” Don Bosco: “Mama is een heilige ... Dus wil ik haar dit voorstel doen!” En mama

Mama vindt een ruïne

is de tweede, welke die dag heftig schrikt! Haar antwoord: “Mijn goede zoon, je kan je wel voorstellen wat dit mijn hart kost! Dan moet ik jouw broer Giuseppe en zovele lieve mensen verlaten ... Wanneer je echter van mening bent dat dit de goede God méér plezier doet, dan ben ik bereid jou te volgen!” Don Giovanni kan een gat in de lucht springen! Moeder Bosco laat er geen gras over groeien: samen met haar priesterzoon pakt ze twee zakken in met huisraad. Hij pakt er één, zij pakt er één. Met de zware zak op de rug begint de dappere dame de stevige mars naar de hoofdstad van Piëmont: 25 kilometer. Eindelijk komen ze aan. Maar wat moeder Margherita dán ziet, doet haar adem stokken: “Dat is hier nog grotere miserie dan bij ons! Zelfs het noodzakelijkste ontbreekt! En die zwerm jonge gasten: allemaal verwilderd! Wat een bijna onuitstaanbaar lawaai!” Wil mama opgeven? Nee, dat doet ze niet vóór ze het een ernstige kans heeft gegeven!

Mama repareert de kleren van haar nieuwe kinderen

“Mamma Margherita!”

De jonge jongens van de kostschool hebben allang geen eigen moeder meer gezien. Wat zijn ze blij met goede, sterke, handige, wijze, vrome, lieve “Mamma Margherita”! Dagelijks stromen ze naar haar toe: koken, wassen, naaien, poetsen ... Maar natuurlijk komen ze er niet vanaf zonder haar goede raad. Ook hier kan ze stouteriken de baas! Op een dag ziet ze een grote op een kleine timmeren. Zij: “Schaam je!” Hij: “Sorry ...” De jonge gast wil het met die lieve moeder niet verbroden. Ze neemt hem opzij: “Weet je hoe het komt dat je zo deed? Omdat je niet genoeg bid!” Dan leert ze de jonge bengel bidden. Vanaf nu komt iedere jongen met zijn kleine en grote zorgen naar Mamma Margherita. Ze vermaant en troost. Door haar zonnig karakter en door haar spannende verhalen wint ze elk hart! Na het avondgebed heeft ze nog een paar sterkende woorden, vóór de kerels zich te slapen leggen. Don Bosco neemt dit van haar over! Wat doet “Mamma Margherita” daar tenslotte allemaal? Hetzelfde als wat ze thuis bij haar knapen deed. Maar nu bij honderden!

De wereld stort in! Mamma Margherita gebroken?

Met veel moeite wordt een prachtig internaat opgebouwd. Fruitbomen en groentetuin heeft de mama van het huis zelf laten planten en aanleggen. Voor de moestuin zorgt ze

*Don Bosco's bengels zijn
even te ver gegaan*

ook. Dat spaart veel geld uit! Waar zou Don Bosco anders de centen vandaan moeten halen? Op een dag wandelt Mamma Margherita de moestuin binnen om er het nodige uit te trekken voor het middageten. In schok blijft ze staan: alle planten liggen plat! Het hele werk van maanden verwoest! Dat wordt weinig eten! En dan komt ze de keuken binnen: alle appels gepikt! In tranen komt ze naar haar priesterzoon: “Ik

Zoon overtuigt mama te blijven

kan niet meer! Dit is er teveel aan! Ik ga weer naar huis!” Don Bosco zwijgt eerst. Dan: “Mama, tenslotte is het mijn schuld. Ik heb met hun een spel gespeeld met sluipen en vesting veroveren. Je weet hoe graag jongens oorlogje spelen. Dat ontwikkelt het ridderlijke en strijdbare in hun. Nu moet één van de groepen jouw moestuin als aanvalsroute hebben gebruikt om de vesting te besluipen ...” Dan voert Don Bosco zijn moedertje bij de hand naar het kruis aan de muur. Zonder een woord te zeggen, wijst hij naar Jezus op het kruis. Mamma Bosco krijgt tranen in de ogen ... “Het is waar ... Dát had ik vergeten ...” Tien jaar blijft “Mamma Margherita” de moeder voor Don Bosco’s bengels. Hij leert nog veel van haar. Midden november 1856 krijgt mama Bosco longontsteking. Zoals eens haar lieve man. Resultaat: hetzelfde. Maar vóór het zover is, heeft ze nog raad voor haar priesterzoon: “Onze Lieve Vrouw zal wel verder zorgen. Zoek in jouw werk geen glans en roem, maar de eer Gods! Neem als fundament de geest van armoede! De beste onderwijzing voor anderen is het eigen goede voorbeeld! Dat zal jullie allemaal veel zegen brengen!” Op 25 november overlijdt de geliefde mama van de kostschool. Ze is 68 jaar. Haar taak is nu echt voleind! Don Bosco vertelt bij de begrafenis aan zijn wenende jongens: “Op aarde hebben we deze moeder verloren, maar ik ben zeker: vanuit de Hemel zal ze ons helpen! Ze was een heilige!”

Komen heiligen spoken?

Einde verhaal? Dat zou je denken. En Don Bosco ook. In augustus 1860 wandelt hij langs de Consolatakerk in Turijn. Net wanneer hij de hoek wil omdraaien om het Oratorium van de H. Franciscus van Assisi binnen te gaan, valt Don Bosco's mond open: hij ziet daar zijn eigen moeder staan! En ze ziet er nog buitengewoon knap uit ook! Hij: "U?? Hier?? Bent u dan niet overleden?" Zij: "Zeker wel! Maar toch leef ik!" Hij: "Bent u nu gelukkig?" Zij: "Héél gelukkig!" Hij: "Mocht u direct na uw overlijden de Hemel in?" Zij: "Nee". Na een gesprek over Don Bosco's jonge leerlingen en de redding van hun ziel neemt "Mamma Margherita" afscheid: "Ik zal op jou wachten, jongen. Want wij twee horen voor altijd samen!"

Mama geeft haar zoon goede raad

Mama komt haar zoon nog na haar dood bezoeken

*“Een sterke vrouw, wie zal ze vinden? Haar waarde gaat die van koralen ver te boven!”
(Spreuken 31, 10)*

Don Bosco: na Jezus en Maria de beste opvoeder uit de geschiedenis. Maar geen Don Bosco zonder zijn dappere, wijze moeder Margherita Occhiena. Van haar leert hij heel veel middelen tot goede opvoeding van kinderen: door vreugde, goedheid, verantwoordelijkheidszin, waakzaam oog, offervaardigheid en vooral door de goede God. En groot vertrouwen op Hem. Don Bosco zal zijn methode samenvatten met: "Verstand, liefde, godsdienst". Vele meisjes worden later mama's of ook anders opvoedsters. In de maand mei bidden en offeren we voor hen, dat zó mogen worden als "Mamma Margherita" en hun kinderen ook zo goed mogen opgroeien. En in de maand april maken we onze zonden weer goed!

Pater Koenraad Huysegems

De Paastijd

Het Hoogfeest van Pasen met zijn octaaf

Zo is dan het feest van Pasen gekomen, het eerste en voornaamste van alle feesten van de Kerk, een feest zo oud als zichzelf is. Het viert de verjaardag van het schitterendste wonder uit het leven van Jezus: de verrijzenis uit de dood door eigen goddelijke macht!

De Kerk trilt van heilige jubel! In haar morgengebeden verklaart ze eerst plechtig: *“De Heer is waarlijk verre-*

zen, alleluja, ...” om dan te verhalen: “Een engel van de Heer daalde neer van de hemel, en nader tredend, wendte hij de steen af en zette zich erop neer. En zie, een grote aardbeving ontstond, terwijl er een engel van de hemel was neergedaald. Schitterend als het bliksemlicht was zijn gelaat, blank als sneeuw waren zijn klederen. Uit vrees voor hem ontstelden de wachters en werden als doden.”

Zo laat de Kerk dit grootse feit voor onze ogen herleven, en jubelt: *“Deze is de dag, die de Heer heeft gemaakt; laten we jubelen en ons verheugen!”*

En ze juicht met recht en met reden. Want Pasen is het feest van haar Koning, de zegedag van de goddelijke Verlosser, die zij in de voorgaande dagen zo bitter zag lijden; het feest van verlossing, van vreugde en vrede.

Zeker, Christus had reeds door Zijn dood aan het kruis de hel overwonnen, de mens met zijn Schepper verzoend, de hemel weer geopend! Maar door Zijn glorievolle verrijzenis drukte Hij zegel en kroon op het werk van de verlossing, dat op Goede Vrijdag volbracht was.

Die wondervolle verrijzenis was ook het schitterendste bewijs van de Godheid van Jezus en van de waarheid van de heilige leer, die Hij had gepredikt. Daardoor is ze de grondslag van ons

heilig geloof. De H. Paulus getuigde dit reeds, toen hij schreef: *“Indien Christus niet is verrezen, is ons geloof ijdel!”*

Die opstanding van Christus is echter nog méér! Ze is ook een waarborg, dat ook wij eenmaal uit de doden zullen vrijzjen. *“Zoals alle mensen in Adam sterven,” schreef de H. Paulus, “zo zullen ook allen in Christus worden levend gemaakt”.*

Er bestaat echter een kwaad, dat een verrijzenis met Christus voor ons onmogelijk kan maken. Dat kwaad is de zonde. Daarom moeten we de zonde in ons uitroeien. Dan eerst immers kan de H. Geest in ons leven, dan eerst bereiden we onze eigen gelukkige verrijzenis voor. Het vaste voornemen om dat met de hulp van Gods genade te doen, moet voor elke Christen de vrucht van de blijde Paastijd zijn.

Zo verlangt het ook de H. Kerk. Als een bezorgde Moeder wijst zij er ons op, zelfs te midden van haar jubel. Want in het Epistel dat ze voor deze dag uitkoos, laat ze de H. Paulus vermanen: *“Broeders, zuiver u van de oude zuurdesem (alles wat onrein is). Laat ons feestvieren niet met de oude zuurdesem van ondeugd en boosheid, maar met ongedesemde broden van oprechtheid en waarheid”.* En in het getijdengebed (brevier) van deze hoge feestdag laat ze dezelfde Apostel herhalen: *“Broeders, sta op uit de zonde om tot een nieuw leven in Christus te kunnen verrijzen. En zijt ge verrezen, zoek dan de dingen die boven zijn; denk aan hetgeen boven u is, niet aan de dingen van de aarde”.*

De Kerk gebiedt het ons ook. Zij, die ons in de Vasten voor die vernieuwing van leven bereidde, beveelt in de Paastijd aan al haar kinderen, zich door een rouwmoedige Biecht van hun zonden te reinigen en een H. Paascommunie te houden. Zij, die door een rouwmoedige Biecht de reinheid herwonnen, en zich sterkten met Christus in de H. Communie, gaan over van de zonde tot de genade, van de dood tot het leven en verrijzen met Christus. Ze dragen het koninklijk kleeid van het kindschap Gods – niet voor luttele dagen zoals de dopelingen eertijds, die slechts acht dagen zich kleedden in witte gewaden – maar blijven het dragen, zolang ze zich voor zonden bewaren en verenigd blijven met Christus.

Dan wordt het Paasfeest voor hen, wat het is voor de Kerk: een feest van verlossing, van vreugde en van vrede! Er

ruist één jubel in de Kerk bij alle plechtigheden van deze dag en van geheel deze week. Jubel over de *lichamelijke* verrijzenis van de Heer, en de *geestelijke* verrijzenis van de pasgedoopten. De gewaden van de priesters zijn wit of stralen van goud; de altaren zijn feestelijk versierd; de blijdste gezangen weerklinken. Het juichend alleluja wordt telkens herhaald, en aan Maria, de Moeder van de Heer, wordt het jubelend *“Koningin des hemels, verblijd U, alleluja!”* toegezongen.

Het heerlijkst spreekt dit in de H. Mis op de Paasdag zelf. Reeds bij de zegening van het volk met wijwater, vóór de H. Mis, klinkt niet meer het boetvaardige *“Asperges me”* ... *“Besproei mij met hysop, en ik zal gereinigd worden”*, maar wordt door priester en koor het oude blijde dooplied van de dankba-

re nieuw-gedoopten gezongen. *“Vidi aquam,”* klinkt het, *“Gezien heb ik het water!”* (van de Doop)

De H. Mis zelf vangt aan met het juichend en troostend: *“Ik ben verreezen, en nog ben Ik bij u, alleluja!”* De Paaszang: *“Victimae paschali”* (*Aan het Paasoffer*) laat Maria Magdalena verhalen, wat ze aanschouwde, toen ze haar Meester ontmoette. Het Evangelie vermeldt, hoe de heilige Vrouwen naar het graf van de Heer opgingen, en de engel hun zei: *“Ge zoekt Jezus van Nazareth, de Gekruisigde! Hij is verreezen; Hij is hier niet!”*

Vroeger duurde het Paasfeest acht volle dagen, en elk van die dagen moest als zondag worden gevierd. Later kende men enkel de eerste en tweede Paasdag. Thans is de verplichte Paasviering al-

leen tot de dag van Pasen beperkt. Vrome gelovigen blijven echter de Paasmaandag vieren.

In het Paasoctaaf blijft alles in de Kerk van feestvreugde spreken. De Evangelien van die acht dagen verhalen de voornaamste verschijningen van Jezus na Zijn verrijzenis.

De eerste zondag na Pasen sluit het Paasoctaaf af. Daarom wordt hij Beloken Pasen genoemd, wat *gesloten* Pasen betekent. In de taal van de Kerk wordt hij echter: Zondag van de (afgelegde) Witte Gewaden, of korter: “Witte Zondag” genoemd. Die naam is een herinnering aan het feit, dat de dopelingen, die van Paaszaterdag tot de zaterdag na Pasen gedurende de godsdienstoefeningen witte klederen droegen, deze zondag voor het laatst gezamenlijk en voor het eerst na hun Doopsel in gewone kleding onder de andere gelovigen plaatsnamen.

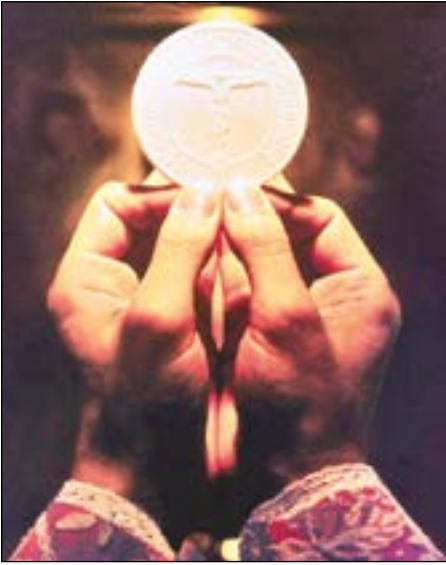
Aan die nieuw-gedoopten herinnert de Kerk die dag in haar morgengebeden en in de H. Mis. In de morgengebeden zegt ze: *“De nieuw-gedoopten wisselen hun kleren, doch zó, dat de blankheid, die in de gewaden afgelegd wordt, toch altijd in de harten bewaard blijft”*. En ze bidt: *“Moge de onzichtbare reinheid van Christus altijd zijn in hun zielen. Mogen zij ze niet verliezen!”*

Het begin van de H. Mis is een moederlijke opwekking om het leven van de genade, door het Doopsel verkregen, met zorg te bewaren en het te voeden.

Dat voeden kan het best door de H. Communie gebeuren, zegt het dankgebed van de priester na de H. Communie. Sterk zal ze hen maken, om een waarlijk christelijk leven te leiden, en standvastig te blijven in het geloof. En mochten ze de reinheid, die ze bezitten, ooit door de zonde verliezen, ze is te herkrijgen door de H. Biecht. Daarop wijst het eerste deel van het Evangelie van deze dag, dat de instelling van dit H. Sacrament door Christus verhaalt, toen Hij op Paasavond aan Zijn leerlingen verscheen, en hun zei: *“Ontvang de H. Geest! Aan wie gij de zonden vergeeft, hun zijn ze vergeven; en aan wie gij de zonden laat houden, zij blijven ze houden”*.

Het tweede deel van dat Evangelie verhaalt de verschijning van de Heer, acht dagen daarna, wederom aan Zijn apostelen. Onder hen was ook de H. Thomas, die had gezegd, niet te zullen geloven, vooraleer hij had gezien en gehoord. Thomas zag en geloofde. Aanbiddend viel hij Jezus te voet. En Christus, Thomas berispelend, preeste zalig degenen, die niet zouden zien en toch zouden geloven. *“Zulk een*

H. Mis, Jezus aanbidden en zeggen als Thomas: *“Mijn Heer en mijn God!”*

De Paastijd blijft duren tot de zaterdag van de week, die op Pinksteren volgt. Vóór Pinksteren vallen er zes zondagen in. Op die zes zondagen is wit de kleur van de gewaden. De eerste zondag wordt Beloken Pasen genoemd, zoals we al zagen. De vier volgende heten: tweede, derde, vierde en vijfde zondag na Pasen. Voor de vijfde zondag heeft de Kerk een andere naam, te weten: *“Rogate” (bid)*, omdat in het Evangelie van deze zondag de aansporing van Je-

geloof,” zegt het Epistel, *“betekent niet alleen de overwinning in de ziel van de genade, het overwint ook de wereld”*.

Zó besluit de H. Kerk het octaaf van Pasen. En wat ze zegt tot de nieuw-gedoopten is van volle toepassing op ons, die óók zijn gedoopt, en die, misschien zondig voorheen, na een rouwmoedige Biecht op de heerlijke dag van Pasen tot een nieuw leven herrezen.

Ook wij moeten het leven van de genade bewaren, ons voeden met het Brood van de sterken in de H. Communie, rouwmoedig biechten, als de zonde ons hart heeft besmeurd, geloven, vast geloven, en van dat geloven getuigen door woorden en daden.

Elke dag kunnen we van dat geloven getuigen, als we, de ogen gericht op de H. Hostie, bij de opheffing onder de

zus om toch te bidden, verhaald wordt. “Ik zeg u, ” sprak Christus, “zo ge iets in Mijn Naam de Vader zult vragen, Hij zal het u geven. Tot nu toe hebt ge niets gevraagd in Mijn Naam. Vraag en ge zult verkrijgen, opdat uw vreugde volkomen zij ...”. In aansluiting hiermee, worden de maandag, dinsdag en woensdag, die erop volgen, biddagen gehouden. Deze biddagen worden gewoonlijk *Kruisdagen* genoemd. Deze naam herinnert eraan, hoe in vroegere tijden het volk, processiegewijze, het kruis voorop, langs straten, wegen en velden trok, zoals thans in sommige streken van ons land, vooral in Limburg, nog wel gebeurt.

Oorspronkelijk werden die processies in tijden van rampen gehouden om door bidden en boeten, hulp te verkrijgen van God. Thans beoogt men

ermee, Gods zegen over de vruchten van de aarde af te bidden en Hem te smeken, ons te willen bewaren voor alles, wat aan de groei en het rijpen van de vruchten schade zou kunnen toebrengen.

De Paaskaars brandt gedurende de H. Mis tijdens de Paastijd. Ze blijft voor de mensen het beeld van de verzezen Verlosser. Veertig dagen na Pasen, de donderdag dus, die op de laatste Kruisdag volgt, het feest van de Hemelvaart van ons Heer wordt ze gedoofd. Het is de dag, waarop Jezus de aarde verliet om op te stijgen ten Hemel.

De zesde zondag na Pasen heet: zondag onder het octaaf van Hemelvaart. Acht dagen daarna volgt dan het Hoogfeest van Pinksteren met zijn octaaf, dat de Paastijd sluit.

Juffrouw Elly

Schatkisten

Hoe vol waren de Schatkisten van februari 2023?

<i>Aantal Schatkisten:</i>	18
Dagelijkse Toewijding	460
H. Mis	146
H. Communie	114
Geestelijke Communie	482
Offers	831
Tientjes	2.094
Bezoek aan het Allerheiligste	121
Meditatie	220
Goed Voorbeeld	664
Puntje	396

Puntje

Luister eens, de Puntjes voor april en mei zijn:

april: *Het gebed tot de gekruisigde Jezus bidden!*
mei: *Het gebed tot Maria Middelaress bidden!*

Beste Kruisvaarders,

Graag wil ik jullie, ter gelegenheid van het Informatieblad, even bijpraten over het leven van onze jeugdbeweging de Eucharistische Kruistocht.

Op 7 maart jl. kwamen de priesters die de Eucharistische Kruistocht tijdens de kampen begeleiden voor een vergadering met de districtsoverste Pater Michel de Sivry samen in Gerwen. Er zal in de toekomst ernaar gestreefd worden dat de E.K.-afdelingen in de Benelux alle dezelfde werking hebben. Zo is de deelnemersleeftijd voor de normale maandelijkse vergaderingen als ook voor de kampen opgetrokken tot 18 jaar. Tijdens de zomerkampen betekent dit, dat er zowel voor de jongens als voor de meisjes (zoals vroeger van elkaar gescheiden) een groep kleintjes en een groep groten zal zijn met elk een apart programma. Zo kunnen jullie allen spelen en uitdagingen naar leeftijd en kunnen uitvoeren. De groep groten krijgt een eigen naam, namelijk 'de cadetten'. Deze naam komt uit de militaire wereld en drukt uit dat bepaalde jongens en

meisjes hogerop willen en hun kunnen willen tonen. Deelname aan de Eucharistische Kruistocht en aan het Jong Katholiek Initiatief sluiten elkaar dus niet uit. De beste J.K.I.'ers zijn gelijktijdig E.K.'ers. Zo wilden het priester Poppe en pater Vanmaele, de stichters van de E.K..

Op 18 en 19 maart werd er een vormingsweekend gehouden voor de leiders en leidsters van de Eucharistische Kruistocht van Vlaanderen en Nederland. Deze keer in de priorij Antwerpen. Zoals het bij de E.K. hoort, begon het weekend met het H. Misoffer. De H. Mis met Jezus in de H. Hostie is het centrum van

onze jeugdbeweging. Vervolgens hield Pater Bochkoltz een algemene voordracht over leiderschap. Wat is leidinggeven? Welke eigenschappen dient een leider te bezitten. Zaterdagmiddag gaf Pater De Bruyn een lezing over 'leidinggeven in de Eucharistische Kruistocht.' Nadien werkte de leiding reeds meerdere uren aan de voorbereiding van het zomerkamp. 's Avonds was er een Lof waar we heel bijzonder voor jullie, beste Kruisvaarders, hebben gebeden, met de intentie dat we steeds gelijkvormiger aan onze Heiland Jezus Christus mogen worden. Op zondag was er de Hoogmis waar we fier met de E.K.-vlag aanwezig waren en een deel van de leiding de Hoogmis zong. Na de H. Mis konden we met vele ouders van onze Vlaamse E.K.'ers spreken. In de namiddag hield ik (Pater De Clercq) een lezing over de geschiedenis van de E.K. en heel bijzonder sinds 1844. Ook werd de 'Eucharistische Methode' van priester Poppe aandacht geschonken en kregen alle leiders en leidsters naslagwerk mee. Het leidingsweekend werd afgesloten met een plechtig Lof, waar we voor een

geslaagd zomerkamp hebben gebeden. Dit leidingsweekend zal zeker niet het laatste zijn, daar ze onze leiders naar een hoger niveau brengt op natuurlijk en bovennatuurlijk vlak.

Inderdaad, beste Kruisvaarders, het woord zomerkamp is reeds gevallen. Het zomerkamp nadert! Het zal plaatsvinden van 30 juli tot en met 10 augustus in Nuenen, dichtbij de priorij Gerwen. We kunnen het mooie bosrijke gebied van de scouts van Nuenen huren. Het thema van het kamp luidt: 'de strijders Gods'. Dat is een heel mooi thema dat bij ons Kruisvaarders als elitekorps van Christuskoning past. We kunnen met dit thema 'de strijders Gods' mooi aan sluiten bij het thema van vorig zomerkamp: de vervolging van de eerste christenen door de Romeinen. Ook zij strenden voor onze Heiland. Na hen kunnen we het hebben over de moedige missionarissen van onze streken, de kruisvaarders, de jezuïeten tegenover de Protestantse dwaalleraars, de Boerenkrijg, de Cristeros, Mgr. Lefebvre. Tenslotte zullen we ook over heilige E.K.-kinderen spreken die voor onze Heiland in moder-

afgesproken herkenningsteken) op de Schatkist zodat wij kunnen zien dat jullie reeds de verplichtingen van de volgende rang volbrengen.

Zo, beste Kruisvaarders, er valt nog veel te zeggen, maar dat komt wel te zijner tijd. Spreken we nu even over de Puntjes van april en mei. De intentie van de maand april is eerherstel voor de zonden. Is dat niet een vreemde intentie in de Paastijd? Een tijd van vreugde? Een tijd waar de zonde toch weg moet zijn? Inderdaad, beste Kruisvaarders, met Pasen moeten wij onze wedergeboorte uit het H. Doopsel herbeleven en herinneren. Wij moeten, zoals de H. Paulus schrijft, aan de zonde afgestorven zijn en ze niet meer willen leven. Maar ... net zoals Christus bij Zijn Verrijzenis op Pasen toch de wonden wilde behouden, zo kun-

nen wij ook uit liefde eerherstel geven voor de zonden. De wonden van Jezus zijn na de Verrijzenis wel verheerlijkt en als edelstenen, maar ze zijn er en ze zijn het gevolg van onze zonde. Wonden, die echter ook getuigen van Jezus liefde tot ons. Wonden, die ons oproepen om de begane zonden uit wederliefde en zelfs vreugde te herstellen. Daarom zullen we in de maand april het 'gebed tot de gekruisigde Jezus' bidden. Dit gebed geeft ons bovendien een volle aflaat (kwijtschelding van alle tijdelijke straffen).

In de maand mei zullen wij onze hemelse Moeder Maria op bijzondere wijze eren. Priester Poppe heeft een heel mooi gebed tot Maria Middelaress van alle genaden. Onze Heiland heeft aan het H. Kruis alle genaden tot verlossing en heil van onze ziel verdiend, maar Hij laat Maria ze uit-

delen. Zij is de schatbewaarster en deelt Jezus genaderijkdom uit aan ons arme zondaars. Vele heiligen vergelijken Maria met een waterkanaal dat water van de bron (Jezus) naar het doel (wij) brengt, of met de hals die tussen het hoofd (Jezus) en het lichaam (wij) staat. Op 31 mei vieren we het mooie feest Maria Koningin, die de titel van Middelares quasi in zich sluit. Daarom wordt op sommige plaatsen op 31 mei ook het feest Maria Middelares van alle genaden gevierd. Bereiden we dus deze

prachtige feestdag van onze hemelse Moeder voor door tenminste eens per dag het gebed van priester Poppe te bidden. Jullie zullen het vinden op de binnenzijde van de Schatkist van mei.

Beste Kruisvaarders, de volgende keer dat ik jullie schrijf, is het bijna Sacramentsdag. Een Hoogdag voor de Eucharistische Kruistocht. In afwachting daarvan wens ik jullie goede moed toe in het volbrengen van de Puntjes!

Pater Matthias De Clercq
EK-Kruisridder

De Geschiedenis van de Kerk

Pastoor W. Nolet

De nieuwe tijd

Franse Revolutie

... vervolg ...

Paus Pius VII ging in het concordaat (overeenkomst) van 1802 tot de uiterste grenzen van de toegeeflijkheid:

van de kerkelijke goederen deed hij afstand, de verbannen bisschoppen zouden niet terugkeren, op de benoeming van de nieuwe bisschoppen kreeg Napoleon overwegende invloed. Niettegenstaande het verzet te Rome in de omgeving van de paus,

keurde deze de bepalingen goed. De streving van laatste eeuwen was nu werkelijkheid geworden: de Kerk gaf een maximum en kreeg een minimum. Maar er was toch bereikt, dat de Kerk in Frankrijk weer kon herademen. Het is een verheffend schouwspel, dat juist de vijftien bisschoppen, die in Frankrijk gebleven waren, en al de last van de vervolging hadden gedragen, op verzoek van de paus nu ook het offer van hun heengaan brachten.

Napoleon maakte van de toegevendheid van de paus misbruik door tegelijk met het concordaat ook de “organieke artikelen” af te kondigen, waarbij hij het vroegere Gallicanisme nieuw leven poogde in te blazen (om de kerk in Frankrijk min of meer onafhankelijk van Rome te maken). De 2^e december 1804 kwam Pius naar Parijs voor de keizerskroning van Napoleon, en van toen af begon de strijd

opnieuw. In 1809 werd de Kerkelijke Staat bij Frankrijk ingelijfd, de paus voerde men weg naar Savona.

Napoleon wilde geen enkele inmening van de paus in de bisschopsbenoemingen meer dulden, doch stuitte hier op de tegenstand van de Franse bisschoppen. Hij liet nu Pius VII naar Fontainebleau brengen en toen, na de mislukte tocht naar Rusland, zijn belang meebracht zich met de paus te verzoenen, wist hij van de oude man, die van de buitenwereld volstrekt was afgesloten, een voorlopige toestemming te krijgen voor een concordaat, dat aan al zijn wensen toegaf. Hij publiceerde het onmiddellijk, maar toen de paus ten gevolge daarvan weer vrijheid kreeg om met de trouwe kardinalen om te gaan, herriep hij zijn instemming op 2 maart 1813.

De val van Napoleon betekende voor Pius VII de vrijheid en voor de Kerk de mogelijkheid haar organisatie te herstellen. Uiterlijk had de Kerk in Frankrijk zeer geleden, maar de martelaren- en belijdersmoed van tallozen voegde een mooie bladzijde aan de geschiedenis van de Franse Kerk toe, en nieuwe kracht aan het godsdienstig leven.

De Kerk in Duitsland

De Franse revolutie had ook in andere Europese landen gewichtige gevolgen voor het kerkelijk leven. In Duitsland werd de bestaande hiërarchie geheel ontworicht. Daar bezaten vele bisschoppen nog wereldlijke gebieden,

die nu gesecculariseerd (verbeurdverklaard, afgenomen) wer den. Men kan zeggen, dat deze ontzetting de Kerk ten goede kwam, omdat daarmee de reden kwam te vervallen, waarom bij de bezetting van de betrokken bisschopszetels de politiek gewoonlijk een grotere rol speelde dan de godsdienst. Het godsdienstig leven werd er ook bevorderd door de beweging van de Romantiek, die haar bezieling zocht in het grote nationale verleden van Duitsland, en die haar voornaamste vertegenwoordigers terugvoerde naar de bron van de Duitse kracht, het katholieke Christendom: J. von Görres, Clemens Brentano, Achim von Arnim. Buiten die kring werkten aan de godsdienstige herleving: te Münster Fürstenberg, Overberg en Prinses Gallitzin; in Beieren Sailer; te Wenen de H. Clemens Maria Hofbauer, die de Congregatie van de Allerheiligste Verlosser aan deze zijde

Bisschop Sailer

van de Alpen had bekend gemaakt, en tot zijn dood in 1820 onberekenbaar veel goeds bewerkte in de Oostenrijkse hoofdstad. In 1827 was overal in Duitsland na moeilijke onderhandelingen tussen Rome en de vele katholieke en protestantse vorsten de hiërarchie hersteld.

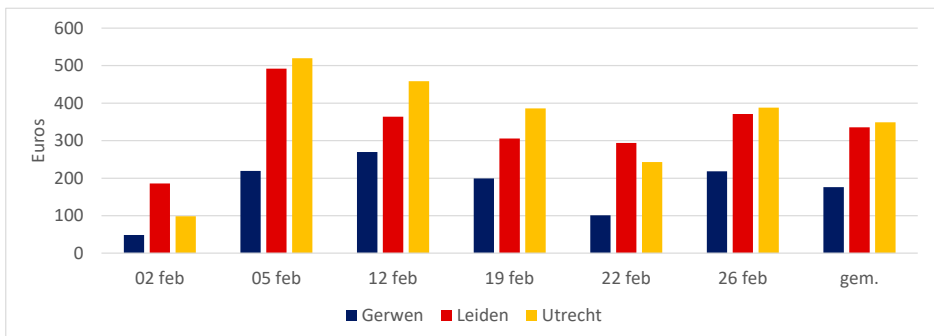

H. Clemens Maria Hofbauer

Jaarprogramma 2023

Wanneer?		Waar?	Wat?
van	t/m		
10-04	15-04	Antwerpen	Geestelijke Oefeningen (gemengd)
07-05		Gerwen	Torendag
18-05		Gerw./Lei./ Utr.	Eerste H. Communie
27-05	29-05	Frankrijk	Pinksterbedevaart
03-06		Utrecht	H. Vormsel (Mgr. A. de Galarreta)
11-06		Gerwen	Sacramentsprocessie
24-06		Utrecht	Derde Orde FSSPX
29-06		Ecône	Priesterwijding
01-07		Zaitzkofen (D)	Priesterwijding
02-07	15-07	Compostella (ES)	Fietstocht met Broeder René Maria
24-07	29-07	Antwerpen	Geestelijke Oefeningen (gemengd)
30-07	10-08	Nuenen	EK-jongens/meisjeskamp
26-08	27-08	Nederland	Bedevaart Gorcum-Brielle
11-09	16-09	Antwerpen	Mariale Retraite (gemengd)
16-09		Bonheiden (B)	Sportdag van de Traditie
30-09		Utrecht	Derde Orde FSSPX, bedevaart
07-10		Banneux	Bedevaart District Benelux
2 ^e helft oktober		Rome	J.K.I-reis
21-10		Gerwen	Aanbiddingsdag
28-10		Utrecht	Derde Orde FSSPX

Collecten in de maand februari 2023

Onze Overledenen

Mej.	M.A.	Alders	Haarlem	01	04	2010
Mej.	M.E.	van Leeuwen	Genk (B)	01	04	2004
Mej.	M.M.	Bovenlander	Den Haag	03	04	2001
Hr.	W.	van der Pol	Mook	06	04	2012
Mevr.	A.W.S.	Lodewijks- Nijhoff	Hilversum	10	04	1995
Hr.	A.	Mentink	Eindhoven	11	04	1987
E.H.	C.	Goethals	Wetteren	14	04	2006
Hr.	G.W.	Messing	Leusden	21	04	1991
Hr.	J.H.	Taris	Groningen	23	04	2000
Mej.	H.A.M.	Knoops	Valkenswaard	25	04	2018
Mevr.	M.A.J.	Bertens-Willemsen	Tilburg	29	04	2008
Hr.	W.A.B.	Oostdam	Alphen a.d. Rijn	04	05	1998
Mevr.	O.H.	Bakker-Tangelder	Winterswijk	04	05	2021
Hr.	J.	van der Beek	Geleen	06	05	1997
Hr.	W.	Vollenbregt	Rijswijk	06	05	2013
Mevr.	A.A.M.	van der Sluiszen-Snijders 's Hertogenbosch		07	05	2016
Mevr.	A.M.	de Chauvigny de Blot-van Rijn	Den Haag	11	05	1991
Mej.	C.H.A.	Maas	Breda	14	05	1992
Mevr.	J.J.	Kok-Pieters	Maastricht	15	05	2007
Hr.	B.	Kühr	Den Haag	17	05	2008
Hr.	T.J.	Sodenkamp	Groningen	18	05	1997
Hr.	F.I.	Bovenlander	Den Haag	18	05	2001
Mevr.	A.	Oostdam-de Frankrijker	Alphen a.d. Rijn	20	05	2003
Mevr.	J.	Heuts-In 'T Ven	Geleen	29	05	2012
Mej.	E.	Wolfhagen	Rotterdam	31	05	2014

Tijd om zijn Pasen te houden:

De Kerk legt aan alle gelovigen de plicht op minstens eenmaal per jaar te biechten (minstens hun doodzonden) en te communiceren. Er is geen tijd voorgeschreven voor de Biecht. De Paascommunie kan men doen tussen Passiezondag en de Zondag van de Goede Herder (tweede zondag na Pasen). De gelovige die zijn Paascommunie gedurende deze tijd niet zou hebben gedaan, blijft gehouden haar zo snel mogelijk te doen. Voor de zieken die niet naar de H. Mis kunnen komen, is de voorgeschreven tijd verlengd tot Drievuldigheidszondag

Expositie Lijkwade in Gerwen

Passiezondag 26 maart t/m zondag 23 april 2023

Bedevaart Chartres-Parijs 27 t/m 29 mei 2023

Aanmelden via het inschrijvingsformulier op de site FSSPX Benelux.

Meer info: benelux.bedevaart@fsspx.be

Mgr. Alfonso de Galarreta zal op 3 juni a.s. om 10.30 uur in de St. Willibrordkerk te Utrecht het **H. Vormsel** toedienen.

Sacramentsprocessie Gerwen 11 juni 2023

Het welslagen van de Sacramentsprocessie hangt af van gebed voor mooi weer, maar ook iedere vrijwilliger is belangrijk om dit geloofs-feest tot een succes te maken! Helpt u mee? Neemt u dezelfde taak op u zoals in 2022? Denk aan ceremonie, muziek, omgevingswerkzaamheden (kerkversiering, rustaltaren, opruimen, schoonmaken), catering, fotografie, enz.. Meld u zich a.u.b. weer aan op: gerwen.info@fsspx.nl

Welkom zijn:

- Strooibloemen voor de processie! De strooibloemen zo mogelijk op zaterdag 10 juni naar de priorij brengen, of zelf thuis de bloemblaadjes plukken en op 11 juni meebrengen.
- Bijdrage in de onkosten van deze dag.

Kalender Gerwen

April

za.	1	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand; v.d. Passietijd (3 ^e kl.); daarna uitstelling tot 12.30 uur
		10.30	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	2	10.30	Hoogmis	Palmzondag (1 ^e kl.); met palmwijding, processie en gezongen passieverhaal; <i>kinderzegen</i>
ma.	3	18.30	H. Mis	in de Goede Week (1 ^e kl.)
di.	4	18.30	H. Mis	in de Goede Week (1 ^e kl.)
wo.	5	7.15	H. Mis	in de Goede Week (1 ^e kl.)
do.	6	20.00	gez. H. Mis	Witte Donderdag (1 ^e kl.); met voetwassing, processie, altaarontbloting en aanbidding tot 24.00 uur
vr.	7	14.00	Kruisweg	Goede Vrijdag (1 ^e kl.); <i>vasten en onthouding verplicht!</i>
		15.00	Liturgie	met lezingen, gez. passieverhaal, plechtige gebeden, kruisverering en H. Communie
za.	8	22.00	Paaswake	Paaszaterdag (1 ^e kl.); met wijding v.h. vuur en de paaskaars, Exsultet, lezingen, Litanie v. alle Heiligen, wijding v. paas- en doopwater, hernieuwing v.d. doopbeloften en gez. H. Mis
zo.	9	10.30	Hoogmis	Hoogfeest v. Pasen (1 ^e kl.)
ma.	10	9.00	Hoogmis	Tweede Paasdag (1 ^e kl.)
				<i>gewijzigde tijd i.v.m. de wielerronde v. Gerwen</i>
di.	11	18.30	H. Mis	in de Paasweek (1 ^e kl.)
wo.	12	7.15	H. Mis	in de Paasweek (1 ^e kl.)
do.	13	17.30	Lof	
		18.30	H. Mis	in de Paasweek (1 ^e kl.)
vr.	14	-----	geen H. Mis	in de Paasweek (1 ^e kl.)
za.	15	-----	geen H. Mis	in de Paasweek (1 ^e kl.)
zo.	16	10.30	Hoogmis	Beloken Pasen (1 ^e kl.)
ma.	17	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. H. Anicetus, paus. en mart.
di.	18	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
wo.	19	7.15	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
do.	20	17.30	Lof	
		18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
vr.	21	7.15	H. Mis	H. Anselmus v. Canterbury, biss. en kerkl. (3 ^e kl.)
za.	22	9.00	H. Mis	HH. Soter en Cajus, mart. (3 ^e kl.)
		10.30	Onderricht	Godsdienstlessen

zo. 23	10.30	Hoogmis	2^e zondag na Pasen, Zondag Goede Herder (2^e kl.); tweede collecte voor de seminaries
ma. 24	18.30	H. Mis	H. Fidelis van Sigmaringen, mart. (3 ^e kl.)
di. 25	18.30	H. Mis	H. Marcus, evangelist (2 ^e kl.); ged. v.d. Kruisdagen; <i>na de Mis Litanie v. alle Heiligen</i>
wo. 26	7.15	H. Mis	HH. Cletus en Marcellinus, paus. en mart. (3 ^e kl.)
do. 27	17.30	Lof	
	18.30	H. Mis	H. Petrus Canisius, bel. en kerkl. (3 ^e kl.)
vr. 28	7.15	H. Mis	H. Paulus-van-het-Kruis, bel. (3 ^e kl.)
za. 29	9.00	H. Mis	H. Petrus v. Verona, mart. (3 ^e kl.)
zo. 30	10.30	Hoogmis	3^e zondag na Pasen (2^e kl.)

Mei

ma. 1	19.00	gez. H. Mis	H. Jozef de Arbeider; echtgenoot v.d. H. Maagd (1^e kl.)
di. 2	18.30	H. Mis	H. Athanasius, biss. en kerkl. (3 ^e kl.)
wo. 3	7.15	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. HH. Alexander, Eventius en Theodulus, mart., en H. Juvenalis, biss. en bel.
do. 4	17.30	Lof	
	18.30	H. Mis	H. Monica, weduwe (3 ^e kl.)
vr. 5	17.30	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand, Votiefmis v.h. H. Hart v. Jezus (3 ^e kl.); ged. H. Pius V, paus en bel.
	18.30	H. Mis	
za. 6	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbevlekt Hart v. Maria (22 aug.) (3 ^e kl.); daarna Lof met Rozenhoedje
zo. 7	10.30	Hoogmis	4^e zondag na Pasen (2^e kl.); kinderzegen
ma. 8	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
di. 9	18.30	H. Mis	H. Gregorius v. Nazianze, biss. en kerkl. (3 ^e kl.)
wo. 10	7.15	H. Mis	H. Antoninus, biss. en bel. (3 ^e kl.); ged. HH. Gordianus en Epimachus, mart.
do. 11	17.30	Lof	HH. Filippus en Jacobus de Mindere, apostelen (2 ^e kl.)
	18.30	H. Mis	
vr. 12	7.15	H. Mis	H. Wiro, biss. en bel. (3 ^e kl; bisdom 's Hertogenbosch.); ged. HH. Nereus, Achilles, Domitilla, maagd, en Pancratius, mart.
za. 13	9.00	H. Mis	H. Servatius, biss. en bel. (3 ^e kl.; bisdom 's Hertogenbosch); ged. H. Robertus Bellarminus, biss. en kerkl.
	10.30	Onderricht	<i>Godsdienstlessen</i>
zo. 14	10.30	Hoogmis	5^e zondag na Pasen (2^e kl.)

ma.	15	18.30	gez. H. Mis	Votiefmis v.d. Kruisdagen (2 ^e kl.); ged. H. Johannes Baptista de la Salle, bel.; voor de Mis Litanie v. alle Heiligen en processie
di.	16	18.30	gez. H. Mis	Votiefmis v.d. Kruisdagen (2 ^e kl.); ged. H. Ubal- dus, biss. en bel.; voor de Mis Litanie v. alle Heiligen en processie
wo.	17	7.15	gez. H. Mis	Votiefmis v.d. Kruisdagen (2 ^e kl.); ged. Vigilie v. Hemelvaart; voor de Mis Litanie v. alle Heiligen en processie
do.	18	10.30	Hoogmis	Hemelvaart v.d. Heer (1^e kl.); <i>verplichte feest- dag; Eerste H. Communie</i>
vr.	19	7.15	H. Mis	H. Petrus Celestinus, paus en bel. (3 ^e kl.); ged. H. Pudentiana, maagd; <i>begin Pinksternoveen</i>
za.	20	9.00	H. Mis	H. Bernardinus v. Siëna, bel. (3 ^e kl.)
		10.30	<i>Onderricht</i>	<i>Godsdienstlessen</i>
zo.	21	10.30	Hoogmis	Zondag na Hemelvaart (2^e kl.)
ma.	22	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
di.	23	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
wo.	24	7.15	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
do.	25	17.30	Lof	H. Gregorius VII, paus en bel. (3 ^e kl.); ged. H. Urbanus I, paus en mart.
		18.30	H. Mis	
vr.	26	-----	geen H. Mis	H. Filippus Neri, bel. (3 ^e kl.); ged. H. Eleutheri- us, paus en mart.
za.	27	-----	geen H. Mis	Vigilie v. Pinksteren (1 ^e kl.)
zo.	28	8.30	Hoogmis	Hoogfeest v. Pinksteren (1^e kl.); <i>vóór de Mis Veni Creator</i>
ma.	29	8.30	Hoogmis	Tweede pinksterdag (1^e kl.)
di.	30	18.30	H. Mis	in de Pinksterweek (1 ^e kl.)
wo.	31	7.15	H. Mis	Quatertemperdag in de Pinksterweek (1 ^e kl.)

Juni

do.	1	17.30	Lof	
		18.30	H. Mis	in de Pinksterweek (1 ^e kl.)
vr.	2	17.30	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand, Quatertemperdag in de Pinksterweek (1 ^e kl.)
		18.30	H. Mis	
za.	3	-----	geen H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Quatertemperdag in de Pinksterweek (1 ^e kl.)
zo.	4	10.30	Hoogmis	Drievuldigheidszondag (1^e kl.); <i>kinderzegen</i>

Activiteiten in Gerwen

Catechismusonderricht kinderen:

Zaterdagen 1 en 22 april; 13 en 20 mei (van 10.30-12.00 uur)

J.K.I.-bijeenkomsten: 16 april en 20 mei

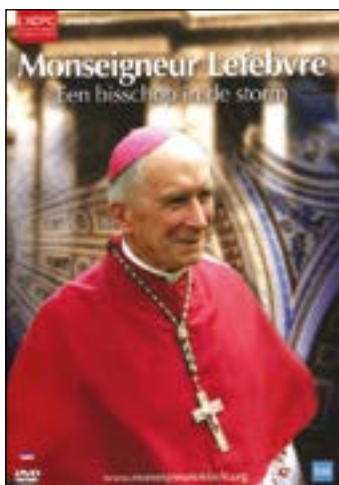
E.K.-bijeenkomsten: 23 april en 21 mei

Geloofsverdieping volwassenen: 17 april en 8 mei

Gebedsinitiatief: na de Hoogmis op de eerste zondag van de maand

- Heren: 1. bekeringen en 2. heiliging van het familieleven

- Dames: 3. roepingen

Film over
Mgr. Lefebvre,
nu in het
Nederlands
verschenen!

Twee
nieuw-
verschenen
boeken
over het
huwelijk!

Kalender Leiden

April

za.	1	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand; v.d. Passietijd (3 ^e kl.); daarna uitstelling tot 12.30 uur
		10.20	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	2	10.30	Hoogmis	Palmzondag (1 ^e kl.); met palmwijding, processie en gezongen passieverhaal; <i>kinderzegen</i>
do.	6	20.00	gez. H. Mis	Witte Donderdag (1 ^e kl.); met voetwassing, processie, altaarontbloting en aanbidding tot 24.00 uur
vr.	7	14.00	Kruisweg	Goede Vrijdag (1 ^e kl.); <i>vasten en onthouding verplicht!</i>
		15.00	Liturgie	met lezingen, gez. passieverhaal, plechtige gebeden, kruisverering en H. Communie
za.	8	22.00	Paaswake	Paaszaterdag (1 ^e kl.); met wijding v.h. vuur en de paaskaars, Exsultet, lezingen, Litanie v. alle Heiligen, wijding v. paas- en doopwater, hernieuwing v.d. doopbeloften en gez. H. Mis
zo.	9	10.30	Hoogmis	Hoogfeest v. Pasen (1 ^e kl.)
ma.	10	10.30	Hoogmis	Tweede Paasdag (1 ^e kl.)
vr.	14	18.30	H. Mis	in de Paasweek (1 ^e kl.)
za.	15	9.00	H. Mis	in de Paasweek (1 ^e kl.)
		10.20	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	16	10.30	Hoogmis	Beloken Pasen (1 ^e kl.)
vr.	21	18.30	H. Mis	H. Anselmus v. Canterbury, biss. en kerkl. (3 ^e kl.)
za.	22	9.00	H. Mis	HH. Soter en Cajus, mart. (3 ^e kl.)
		10.20	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	23	10.30	Hoogmis	2^e zondag na Pasen, Zondag Goede Herder (2 ^e kl.); <i>tweede collecte voor de seminaries</i>
vr.	28	18.30	H. Mis	H. Paulus-van-het-Kruis, bel. (3 ^e kl.)
za.	29	9.00	H. Mis	H. Petrus v. Verona, mart. (3 ^e kl.)
zo.	30	10.30	Hoogmis	3^e zondag na Pasen (2 ^e kl.)

Mei

ma.	1	19.00	gez. H. Mis	H. Jozef de Arbeider; echtgenoot v.d. H. Maagd (1 ^e kl.)
vr.	5	17.30	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand, Votiefmis v.h. H. Hart
		18.30	H. Mis	v. Jezus (3 ^e kl.); ged. H. Pius V, paus en bel.

za.	6	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbevlekt Hart v. Maria (22 aug.) (3 ^e kl.); daarna uitstelling tot 13.00 uur
zo.	7	10.30	Hoogmis	4^e zondag na Pasen (2^e kl.); kinderzegen
vr.	12	18.30	H. Mis	HH. Nereus, Achilles, Domitilla, maagd, en Pancratius, mart. (3 ^e kl.)
za.	13	9.00	H. Mis	H. Robertus Bellarminus, biss. en kerkl. (3 ^e kl.)
		10.20	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	14	10.30	Hoogmis	5^e zondag na Pasen (2^e kl.)
wo.	17	19.00	gez. H. Mis	Votiefmis v.d. Kruisdagen (2 ^e kl.); ged. Vigilie v. Hemelvaart; voor de Mis Litanie v. alle Heiligen en processie
do.	18	10.30	Hoogmis	Hemelvaart v.d. Heer (1^e kl.); verplichte feestdag; Eerste H. Communie
vr.	19	18.30	H. Mis	H. Petrus Celestinus, paus en bel. (3 ^e kl.); ged. H. Pudentiana, maagd; <i>begin Pinksternoveen</i>
za.	20	-----	geen H. Mis	H. Bernardinus v. Siëna, bel. (3 ^e kl.)
zo.	21	10.30	Hoogmis	Zondag na Hemelvaart (2^e kl.)
vr.	26	18.30	H. Mis	H. Filippus Neri, bel. (3 ^e kl.); ged. H. Eleutherius, paus en mart.
za.	27	9.00	H. Mis	Vigilie v. Pinksteren (1 ^e kl.)
		10.20	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	28	10.30	Hoogmis	Hoogfeest v. Pinksteren (1^e kl.); vóór de Mis Veni Creator
ma.	29	10.30	Hoogmis	Tweede pinksterdag (1^e kl.)

Juni

vr.	2	17.30	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand, Quatertemperdag in de Pinksterweek (1 ^e kl.)
		18.30	H. Mis	
za.	3	-----	geen H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Quatertemperdag in de Pinksterweek (1 ^e kl.)
zo.	4	10.30	Hoogmis	Drievuldigheidszondag (1^e kl.); kinderzegen

Activiteiten in Leiden

Catechismusonderricht kinderen:

1, 15 en 22 april; 13 en 27 mei (van 10.20-12.00 uur)

E.K.-bijeenkomsten: 2 april en 7 mei

J.K.I.-bijeenkomsten: 23 april en 21 mei

Geloofsverdieping volwassenen en M.I.: 24 april en 22 mei

Gebedsinitiatief: voor roepingen: na de Hoogmis op de derde zondag van de maand

Kalender Utrecht

April

za.	1	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand; v.d. Passietijd (3e kl.); daarna L of met Rozenhoedje
		10.30	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	2	10.30	Hoogmis	Palmzondag (1 ^e kl.); met palmwijding, processie en gezongen passieverhaal; <i>kinderzegen</i>
do.	6	20.00	gez. H. Mis	Witte Donderdag (1 ^e kl.); met voetwassing, processie, altaarontbloting en aanbidding tot 24.00 uur
vr.	7	14.00	Kruisweg	Goede Vrijdag (1 ^e kl.); <i>vasten en onthouding verplicht!</i>
		15.00	Liturgie	met lezingen, gez. passieverhaal, plechtige gebeden, kruisverering en H. Communie
za.	8	22.00	Paaswake	Paaszaterdag (1 ^e kl.); met wijding v.h. vuur en de paaskaars, Exsultet, lezingen, Litanie v. alle Heiligen, wijding v. paas- en doopwater, hernieuwing v.d. doopbeloften en gez. H. Mis
zo.	9	10.30	Hoogmis	Hoogfeest v. Pasen (1 ^e kl.)
ma.	10	10.30	Hoogmis	Tweede Paasdag (1 ^e kl.)
vr.	14	18.30	H. Mis	in de Paasweek (1 ^e kl.)
za.	15	9.00	H. Mis	in de Paasweek (1 ^e kl.)
		10.30	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	16	10.30	Hoogmis	Beloken Pasen (1 ^e kl.)
vr.	21	-----	geen H. Mis	H. Anselmus v. Canterbury, biss. en kerkl. (3 ^e kl.)
za.	22	-----	geen H. Mis	HH. Soter en Cajus, mart. (3 ^e kl.)
zo.	23	10.30	Hoogmis	2^e zondag na Pasen, Zondag Goede Herder (2 ^e kl.); <i>tweede collecte voor de seminaries</i>
vr.	28	-----	geen H. Mis	H. Paulus-van-het-Kruis, bel. (3 ^e kl.)
za.	29	-----	geen H. Mis	H. Petrus v. Verona, mart. (3 ^e kl.)
zo.	30	10.30	Hoogmis	3^e zondag na Pasen (2 ^e kl.)

Mei

vr.	5	-----	geen H. Mis	Eerste vrijdag v.d. maand, H. Pius V, paus en bel. (3 ^e kl.)
za.	6	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbevlekt Hart v. Maria (22 aug.) (3 ^e kl.); daarna Lof met Rozenhoedje

zo.	7	10.30	Hoogmis	4^e zondag na Pasen (2^e kl.); kinderzegen
vr.	12	18.30	H. Mis	H. Aufridus, biss. en bel. (3 ^e kl.; Bisdom Utrecht); ged. HH. Nereus, Achilles, Domitilla, maagd, en Pancratius, mart.
za.	13	9.00	H. Mis	H. Robertus Bellarminus, biss. en kerkl. (3 ^e kl.)
		10.30	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	14	10.30	Hoogmis	5^e zondag na Pasen (2^e kl.)
wo.	17	19.00	gez. H. Mis	Votiefmis v.d. Kruisdagen (2 ^e kl.); ged. Vigilie v. Hemelvaart; voor de Mis Litanie v. alle Heiligen en processie
do.	18	10.30	Hoogmis	Hemelvaart v.d. Heer (1^e kl.); verplichte feestdag; Eerste H. Communie
vr.	19	18.30	H. Mis	H. Petrus Celestinus, paus en bel. (3 ^e kl.); ged. H. Pudentiana, maagd; <i>begin Pinksternoveen</i>
za.	20	9.00	H. Mis	H. Bernardinus v. Siëna, bel. (3 ^e kl.)
		10.30	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	21	10.30	Hoogmis	Zondag na Hemelvaart (2^e kl.)
vr.	26	18.30	H. Mis	H. Filippus Nerijs, bel. (3 ^e kl.); ged. H. Eleutherius, paus en mart.
za.	27	9.00	H. Mis	Vigilie v. Pinksteren (1 ^e kl.)
		10.30	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	28	12.00	Hoogmis	Hoogfeest v. Pinksteren (1^e kl.); vóór de Mis Veni Creator
ma.	29	12.00	Hoogmis	Tweede pinksterdag (1^e kl.)

Juni

vr.	2	17.30	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand, Quatertemperdag in de Pinksterweek (1 ^e kl.)
		18.30	H. Mis	
za.	3	10.30	H. Vormsel en Pont. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Quatertemperdag in de Pinksterweek (1 ^e kl.) door Mgr. A. de Galarreta
zo.	4	10.30	Hoogmis	Drievuldigheidszondag (1^e kl.); kinderzegen

Activiteiten in Utrecht

Catechismusonderricht kinderen:

Zaterdag 1 en 15 april; 13, 20 en 27 mei (van 9.30-10.30 uur)

J.K.I.-bijeenkomsten: 2 april en 7 mei

E.K.-bijeenkomsten: nader aan te kondigen

Geloofsverdieping jeugd: nader aan te kondigen

H. Vormsel: zaterdag 3 juni

Onze adressen in Nederland

Gerwen

Leiden

Utrecht

Oude St. Clemenskerk

Heuvel 21
5674 RR Nuenen
Telefoon

+31 (0)40 283 45 05

H. Mis zie pagina 54

Kapel O.L.V. van de
Rozenkrans

Sumatrastraat 197
2315 BD Leiden

Telefoon
+31(0)71 782 05 05 of
+31 (0)40 283 45 05

H. Mis zie pagina 58

St. Willibrordkerk

Minrebroederstraat 21
3512 GS Utrecht

Telefoon
+31 (0)40 283 45 05

H. Mis zie pagina 60

Telefoontijden: maandag t/m zaterdag 09.30-12.00 en 14.00-17.30 uur.
In noodgevallen staan wij u vanzelfsprekend ook buiten deze tijden ter beschikking. Bovendien kunt u altijd een bericht op ons antwoordapparaat achterlaten of per e-mail met ons in contact treden.

E-mail adressen van de priesters

Pater C. de Beer: c.debeer@fsspx.email

Pater K. Huysegems: p.huysegems@googlemail.com

Pater M. De Clercq: m.declercq@fsspx.email

**Steun het
Informatie-
blad!**

Bankrekening

Stichting St. Jozef Nuenen
Heuvel 23

5674 RR Nuenen

IBAN: NL11 INGB 0003 9907 90

BIC: INGBNL2A

Kerkrade

(Duitstalig)

Kerk St. Maria ter Engelen
Pannesheiderstraat 71

6462 EB Bleijerheide/Kerkrade
Telefoon +31 (0)45 567 13 97

Op zondag Hoogmis om 9.30 uur

De erediensten worden verzorgd
door de priesters van de
Priorij St. Bonifacius
Bottroper Strasse 295

D-45356 Essen

Telefoon +49 (0) 20 166 49 22

District Benelux

*Brussel (Namen, Quiévrain en
Luxemburg)*

Christus Koning Priorij
Eendrachtstraat 37
1050 Brussel
Telefoon +32 (0)2 550 00 20

St. Jozefkerk
Frère - Orban Square
1040 Brussel
Telefoon +32 (0)474 860 755
H. Mis

- zon- en feestdagen 8.00 uur
10.00 uur
- ma. t/m za. 18.00 uur

Antwerpen

Priorij van het Allerheiligste Sacrament
Hemelstraat 21-23
2018 Antwerpen
Telefoon +32 (0)3 229 01 80
H. Mis

- zon- en feestdagen 7.30 uur
10.00 uur
- ma., di. 7.00 uur
- wo, za. 7.30 uur
- do., vr. 18.30 uur

Gent

Sint-Amanduskapel
Kortrijksesteenweg 139
9000 Gent
Telefoon +32 (0)3 229 01 80
H. Mis

- zon- en feestdagen 10.00 uur

Colofon

Uitgever

Priesterbroederschap St. Pius X

Redactie

Pater C. de Beer
Priorij St. Clemens
Heuvel 23
5674 RR Nuenen
Telefoon +31 (0)40 283 45 05

Kopijsluiting IB 338

Vrijdag 12 mei 2023

Giften ter ondersteuning

Uw giften ter ondersteuning van ons werk zijn zeer welkom: ze vormen de enige financiële steun voor het apostolaat van de Priesterbroederschap St. Pius X in Nederland. Voor uw overschrijving kunt u gebruik maken van

- internetbankieren,
- een automatische machtiging, of
- een eenmalige overschrijving.

U vindt ons ook op internet

- www.stpiusx.nl
- www.stpiusx.be

Biechtgelegenheid

Op zon- en verplichte feestdagen: een uur vóór de H. Mis, tot ten laatste 10 minuten vóór de Mis, eventueel ook na de Mis.

Stipendium voor de H. Mis

Het stipendium voor een H. Mis bedraagt: € 18,00.

2 Voorwoord

VAN DE PRIESTERBROEDERSCHAP

- 4 De Priesterbroederschap St. Pius X, een werk van de Kerk in dienst van de waarheid
- 11 De Litanie van Onze-Lieve-Vrouw: Koningin van de Martelaren, bid voor ons.

EUCCHARISTISCHE KRUISTOCHT

- 18 Uitleg van de intentie – 18 Mamma Margherita – “Een sterke vrouw, wie zal ze vinden?”
- 35 De Paastijd
- 40 Schatkisten
- 41 Puntje
- 46 De Geschiedenis van de Kerk

VAN DE PRIORIJ

- 49 Jaarprogramma 2023
- 49 Collecten in de maand februari 2023
- 50 Onze Overledenen
- 51 Tijd om zijn Pasen te houden
- 51 Expositie Lijkwade in Gerwen
- 54 Kalender Gerwen
- 57 Nieuwe boeken en film:
 - Monseigneur Lefebvre: Een bisschop in de storm
 - Het huwelijk midden in de storm
 - De wijn van Kana
- 58 Kalender Leiden
- 60 Kalender Utrecht
- 62 Onze adressen in Nederland
- 63 District Benelux
- 63 Colofon